

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
Brno 657 40

Vaše značka/Váš dopis ze dne

naše značka
SŽ 1/2022

vyřizuje
Mgr. Libor Hlavsa

Plzeň
23. 01. 2022

Navrhovatel: **Mgr. Libor Hlavsa, advokát, IČ 75536439**
se sídlem Klatovská třída 73/7a, Plzeň 3, 301 00

Odpůrce: **Ministerstvo zdravotnictví**
Palackého náměstí 375/4
Praha 2, 128 01

*soudní poplatek bude
uhrazen na výzvu soudu*

Návrh

na zrušení mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 14601/2021-34/MIN/KAN ze dne 29. 12. 2021 ve znění mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 1518/2022-1/MIN/KAN ze dne 14. 01. 2022

Přílohy:

- 1) fotokopie rozhodnutí odpůrce č. j. MZDR 45298/2021-2/PRO ze dne 14. 12. 2021
- 2) fotokopie poskytnuté informace ze strany Státního ústavu pro kontrolu léčiv č. j. sukl334580/2021, ze dne 14. 12. 2021.
- 3) fotokopie poskytnuté informace ze strany Státního zdravotního ústavu SZU/14692/2021, ze dne 09. 12. 2021
- 4) přípis odpůrce ze dne 17. 01. 2022 č. j. MZDR 46335/2021-5/MIN/KAN
- 5) fotokopie rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 18 A 90/2021–30
- 6) fotokopie vyrozumění o posouzení žádosti č. j. MZDR 29592/2021-3/PRO ze dne 05. 01. 2022

I.

Mimořádné opatření vydané odpůrcem

Ministerstvo zdravotnictví jako správní úřad příslušný podle § 80 odst. 1 písm. g) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a § 2 odst. 1 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, nařizuje postupem podle § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. a podle § 2 odst. 2 písm. b) až e) a i) zákona č. 94/2021 Sb. k ochraně obyvatelstva **před dalším rozšířením** onemocnění covid-19 způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2 toto mimořádné opatření

č. j. MZDR 14601/2021-33/MIN/KAN ze dne 29. 12. 2021, které následně změnilo mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 1518/2022-1/MIN/KAN ze dne 14. 01. 2022

Důkaz:

- a) Mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 14601/2021-34/MIN/KAN ze dne 29. 12. 2021 ve znění mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 1518/2022-1/MIN/KAN ze dne 14. 01. 2022

II. Aktivní legitimace navrhovatele

- 1) Dle § 101a odst. 1 s. ř. s. je oprávněn návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. V případě opatření obecné povahy (dále též „OOP“) Omezení přístupu ke službám, sportovním kulturním akcím, vyplývající z povinnosti prokázat bezinfekčnost, pro možnost volného pohybu a pobytu, je zásah do práv navrhovatele zcela evidentní. Je ohroženo dále navrhovatelovo právo řádně vykonávat advokacii, neboť **výkon činnosti advokáta je závislý na prokázání bezinfekčnosti pro možnost výkonu advokacie, a to na místech podmíněným odpůrcem pro vstup do těchto prostor.** Tímto, je ztížena možnost navrhovatele řádně vykonávat advokacii na místech, kde odpůrce podmiňuje vstup prokázáním bezinfekčnosti. Dále odpůrce tímto opatření zasahuje do soukromého života navrhovatele při trávení volnočasových aktivit a čerpání služeb v osobním a rodinném životě.
- 2) Navrhovatel nemůže vykonávat řádně svou činnost advokáta na místech, kde odpůrce podmínil vstup prokázáním bezinfekčnosti. Navrhovatel je dále krácen na svém právu ochrany zdraví, kdy je jako neočkovaný (testovaný) jedinec vystaven netestovaným očkovaným jedincům, kteří mohou vir roznášet stejně jako neočkovaní. Tento postup stanovení podmínek pro neočkovaného navrhovatele přímo zvyšuje riziko jeho ohrožení zdraví. Kdy odpůrce omezuje navrhovatele jen toho důvodu, aby pozitivně diskriminoval očkované vůči navrhovateli a tím přilákal na bezpodmínkový život neočkovaného navrhovatele, **který si nepřeje z důvodu svého zdravotního stavu podstoupit dobrovolného očkování.** Postup odpůrce stanovení úřední bezinfekčnosti a prokazování skutečné navrhovatelem, pak zcela jistě nevede ke zdárnému epidemiologickému cíli. Odpůrce prostřednictvím příkazu požaduje po navrhovateli podrobit prokazování bezinfekčnosti a dále předávat své osobní citlivé údaje soukromým osobám, aby vyvíjel nátlak na navrhovatele k podstoupení dobrovolného očkování. Cílem odpůrce protlačujícího ho přes napadené Mimořádné opatření je, aby se navrhovatel podrobil „dobrovolnému“ očkování. Za situace, kdy však odpůrce odmítá plnit za prokázané následky újmy na zdraví očkovaných jedinců, a dokonce úmyslně nevydal vyhlášku o příčinné souvislosti újmy na zdraví po očkování na COVID 19. Odpůrce tak činí, aby se vyhnul odpovědnosti za újmu na zdraví obyvatelstva a odradil poškozené k vymáhání újmy **po aplikaci bezpečné vakcíny.** Tedy odkazuje po vzniku následků na zdraví navrhovatel na obecné ustanovení občanského zákoníku o náhradě újmy.

- 3) Odpůrce přijal toto mimořádné opatření, aby bylo žití navrhovatele nesnesitelnějším a jediným východiskem pro zachování alespoň nějakých základních práv, bylo jen nechat se očkovat vakcínou, která je však jen dočasným řešením situace (ne déle než 5 měsíců), a to podle odborných názorů prezentujících se autorit a dále i současně jednání odpůrce.
- 4) Napadené mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví j. MZDR 14601/2021-3/MIN/KAN bylo vydáno dne 29.12.2021 a nařizuje povinnosti ode dne 03.01.2022. Označené mimořádné opatření bylo změněno Mimořádným opatřením č. j. MZDR 1518/2022-1/MIN/KAN ze dne 14. 01. 2022. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále též „pandemický zákon“): „[k] *projednání návrhu podle soudního řádu správního na zrušení mimořádného opatření podle tohoto zákona nebo mimořádných opatření podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví ve stavu pandemické pohotovosti, jejichž účelem je likvidace epidemie COVID-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku a které mají celostátní působnost, je příslušný Nejvyšší správní soud, pokud mimořádné opatření vydalo ministerstvo. V ostatních případech je k projednání návrhu příslušný krajský soud.*“
- 5) Podle § 13 odst. 2 pandemického zákona lze návrh na zrušení mimořádného opatření vymezené v § 13 odst. 1 podat do 1 měsíce ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Napadené mimořádné opatření č. j. MZDR 14601/2021-28/MIN/KAN nabylo účinnosti dne 29. 12. 2021. Je tedy zjevné, že tento návrh je podán včas neboť do 1 měsíce ode dne, kdy návrhem napadená mimořádná opatření nabyla účinnosti.
- 6) Odpůrce vydává Mimořádné opatření za účelem ochrany zdraví obyvatelstva před dalším rozšířením onemocnění covid-19. Kdy odpůrce zveřejnil na svých webových stránkách počet nakažených ke dni 10. 03. 2021 ve výši 1 351 195 obyvatel. Nyní ke dni 23. 01. 2022 zveřejnil odpůrce počet nakažených ve výši cca 2.710.000. Za situace, kdy odhady předních odborníků epidemiologů hovoří o cca 7 000 000 obyvatel, kteří se setkali se shora označeným onemocněním, pak cílení uvedeného mimořádného opatření je nepřipadné. Epidemii za těchto okolností zcela jistě není možné řešit formou zamezení dalšího šíření, když již je zcela jistě rozšířena. Když je podle tvrzení odpůrce na území ČR od března 2020 a je už uvedené onemocnění rozšířeno v celé drtivé části populace.
- 7) Navrhovatel upozorňuje na to, že odpůrce **úmyslně nečiní efektivní opatření**, aby zabránil rozšíření jím tvrzené epidemie. Kdy, ignoruje takzvaná nová perorální antikoagulancia, zkratka NOAC. Podávají pacientům v tabletové formě. Jedná se o

moderní léky, ale nejsou úplně nové. **Tedy odpůrce o nich ví, ale přesto je nevyužívá.** Na trhu léčiv fungují přibližně od roku 2015. Podobný druh léku používá třeba člověk, který je propuštěný domů po operaci kyčlí nebo jiného obdobného lékařského zákroku. Zabraňují totiž mozkové mrtvici, embolizaci do plic, infarktu myokardu. Lze v této věci odkázat na reportáže z Itálie nebo Číny, kde lidé čekali na ošetření a najednou z ničeho nic padli mrtví k zemi. Často právě kvůli zejména krevním sraženinám.

- 8) V současném systému zdravotní péče odpůrce tedy zanedbává na začátku poměrně levnou léčbu v řádech několika tisíc korun, která by zcela jistě zajistila, že se pacient ani v domácím léčení se ve valné většině nedostane do těžké formy covidu. Léčba na intenzivní péči stojí systém veřejného zdravotního pojištění stojí statisíce korun, ale prognóza pacienta už je poměrně nejistá. Kdy, po tomto stavu prodělání těžkého průběhu COVIDU právě přicházejí vážné komplikace v dalším životě vyléčeného pacienta.
- 9) Odpůrce tvrdí, že prostřednictvím prokazováním bezinfekčnosti zabrání dalšímu šíření uvedeného onemocnění v populaci. Tato tvrzení jsou založena na tom, že dojde k výraznému snížení rizika přenosu. **Za situace, kdy odpůrce umožňuje cca 6 miliónům očkovaných osob bez podmínek vstupovat či účastnit se akcí, které navrhovatelé jako neočkovanému po prodělání nemoci, pak zcela odpírá.** Pak lze zcela spolehlivě tvrdit, že pokud odpůrce jednoznačně ví o tom, že očkování nejsou bezinfekční. Tedy, že mohou šířit onemocnění, pak právě odpůrce prostřednictvím své úmyslné manipulace s vědeckými fakty, *ohrožuje navrhovatele očkovanými infikovanými jedinci v prostoru, kam vstupuje navrhovatel za účelem výkonu advokacie či čerpání služeb či návštěv akcí v soukromém a rodinném životě.*
- 10) Navrhovatel prostou úvahou dochází k tomu, že očkování jedinci jsou rizikem pro jeho zdraví, *neboť právě tyto osoby mají pocit té bezinfekčnosti, jak úmyslně lživě tvrdí odpůrce.* Toto odpůrce tvrdí jen proto, aby prosadil jím tlačené očkování, u něž ví, že stejně je jen půlroční nejistou variantou s řadou možných nepříznivých účinků na zdraví. Viz třetí posilující dávka očkování pro vybrané osoby, které byly očkovány dvěma dávkami.
- 11) Odpůrce od samého počátku očkování proti zabránění šíření tvrzené epidemie ví, že očkování nejsou bezinfekční. Samotný termín bezinfekčnost není z odborného medicínského hlediska a dále ani z hlediska právního v pořádku. Odpůrce ví, že vakcíny podávané do svalu **nemohou zajistit takzvanou „sterilizační imunitu“** (tento typ imunity brání přenosu na další jedince). Tahle informace k vakcínám se zpočátku nikomu nehodila, proto nebyla prezentována. Nebylo by možné tvrdit odpůrcem, že

bude Tečka za COVIDEM. Nyní však již odpůrce doporučuje třetí dávku k dalšímu posílení imunity.

- 12) Navrhovatel tedy pokud vychází z tvrzení odpůrce o počtu hospitalizovaných osob na jednotkách intenzivní péče, v počtu cca 40% ze všech osob v tomto zdravotním stavu, tak je zcela nepochybné, že odpůrce šířil tvrzení o účinnosti očkování, která se ukazují jako nepravdivá. Tedy odpůrce prostřednictvím prosazování testování jen neočkovaných osob (s připuštěním výjimky u prodělané nemoci v 6 měsících po pozitivním) testu PCR, pak vlastně zhoršuje epidemiologickou situaci v České republice. Odpůrce se podílí na zhoršení imunity navrhovatele a ostatního obyvatelstva prostřednictvím úmyslného nařizování nošení respirátorů FFP2 nebo obdobného prostředku a vyšší bez výdechového filtru tím, že systematicky snižuje imunitu obyvatelstva, kterou chce v případě onemocnění COVID 19 dohánět očkováním, které stejně až třetinu lidí neochrání. Protože, lze podle navrhovatele dovodit že, osob bezpříznakových je více jak 70% z celkového počtu obyvatelstva. Toto ověřují i čísla prezentovaná odpůrcem, a to počtu nakažených zachycených testováním PCR. Kdy bylo prokázáno **jen 2.710.000 osob za 22 měsíců**, konkrétně od března 2020 do 23.01.2022.
- 13) Neboť, je zcela zjevné, že odpůrcem zvolený způsob omezení navrhovatele **nebrání šíření onemocnění mezi obyvatelstvem, ale naopak jej podporuje**. Pokud by měla tato opatření tak zásadní vliv na omezení nakažlivosti onemocnění, pak by nemohlo dojít k opětovanému komunitnímu šíření, jak tvrdí odpůrce. Odpůrce nepředložil žádného důkazu o tom, že naočkovaní jedinci jsou bezinfekční. *Tedy, že nemohou šířit vir vůči ostatním osobám včetně navrhovatele.* Navrhovatel je si vědom tvrzení odpůrce o tom, že existují mutace viru, proto je třeba pokračovat v očkování a ochraně obyvatelstva. Zde, je třeba si položit otázku, zda původní vakcíny mohou reagovat na nové mutace, a dále, proč proočkované země s více než 80% se potýkají s takovým nárůstem komunitního šíření. Viz velká Británie, Izrael atd?
- 14) Navrhovatel má za to, že odpůrce úmyslně volí způsob preventivních opatření prostřednictvím povinné podmínky pro vstup neočkovaných osob, které nejsou nakaženy. Neboť, prostřednictvím povinnosti netestování nejméně 60% procent obyvatelstva jen prosazuje očkování, a to na úkor zdraví obyvatelstva. Protože, cílem odpůrce není zcela jistě není omezení dalšího šíření onemocnění, a to za situace, kdy ví jako odborná organizační složka státu odpovědná za ochranu veřejného zdraví, že jeho opatření může výrazným způsobem celou věc jen zhoršit. **Samozřejmě nelze vyloučit úmysl odpůrce tímto způsobem prosadit povinné očkování na COVID 19,**

což by nasvědčovalo jeho úmyslnému jednání proti základním vědeckým poznatkům o infekčnosti očkovanych, které jsou veřejně známy.

- 15) Navrhovatel upozorňuje na to, že sami výrobci očkovacích vakcín nezaručují bezinfekčnost (sterilizační imunitu) očkovaným osobám proti onemocnění COVID 19. Kdy i sám odpůrce vy své kampani **Tečka za COVIDEM** hovořil o tom, že je toto směřováno výlučně *k individuální ochraně očkovaného jedince*, nikoli k ochraně ostatních osob odlišných od konkrétní očkované osoby.
- 16) Je tedy otázkou, proč se odpůrce podrobně soustředí na vylučování určité skupiny neočkovanych obyvatel s tím, že bez skrupulí je vylučuje z běžného sociálního života a realizaci jejich ústavně zaručených práv jim zcela zamezuje. Nelze podle navrhovatele vyloučit, že osoby rozhodující o mimořádných opatření jsou hmotně zainteresovány na provozu testovacích kapacit a dále i na co nejširší aplikaci očkovacích dávek s pomíjivým účinkem. Podle navrhovatele si nelze jinak rozumně vysvětlit, **proč osoby v drtivé většině lékaři pod Hippokratovou přísahou, jednají proti zájmu lidí? A doslova je přesvědčují se očkovat svými odbornými výstupy.**
- 17) Navrhovatel má za to, že odpůrce zcela záměrně nemá ve spisu označených mimořádných opatření podklady z nich lze osvědčit důvody a postup, který respektuje základní zásady činnosti správních orgánů. Odpůrce podle přesvědčení navrhovatele vydal napadená mimořádná opatření odpůrcem na základě ne zcela pravdivých skutkových zjištění s tím, že některá zásadní fakta zamlčel a další skutečnosti skutečnostech vykládá a aplikuje vůči navrhovateli a osobám v obdobném postavení v rozporu s výsledky a stupněm poznání lékařské vědy. Odpůrce úmyslně zneužívá ustanovení § 94a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Tedy konkrétně tohoto: „Opatření obecné povahy se vydává bez řízení o návrhu opatření obecné povahy.“ Tedy podle přesvědčení navrhovatele dochází opakovaně k úmyslnému zneužívání nedostatku podkladů a následně důkazů, které odpůrce v době vydání mimořádného opatření nemá či je nezaložil do spisu. **Proto, podle navrhovatele je Nejvyšší soud doslova krátký na postup odpůrce, protože ten mezi obdobím od vydání napadeného mimořádného opatření a projednání Nejvyšším správním soudem má možnost zajistit si podklady, které může dodatečně vložit do spisu a zhojit svůj nezákonný postup.** A tento následně obhájit u Nejvyššího správního soudu tím, že tyto jen zapomněl vložit do spisu. Když odpůrce má možnost tajit informace a vyloučit jakoukoli průběžnou kontrolu ze strany veřejnosti odborných autorit zastávající jiný názor, a tedy i navrhovatele, a to nad postupem před vydáním mimořádných opatření. Podání tohoto návrhu je jediným možným způsobem, jak se bránit omezování navrhovatelových základních lidských práv ze strany odpůrce.

Jedná se o omezení navrhovatelových ústavních práv dle čl. 5, čl. 26 odst. 3 a čl. 14 odst. 1 Listiny základních práv a svobod vyhlášené usnesením č. 2/1993 Sb. jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též „LZPS“ nebo též „Listina“), která odpůrce svým jednáním omezil či odňal.

III.

Nezákonnost, nepřezkoumatelnost a libovůle u napadeného mimořádného opatření

18) Odpůrce vydal napadené mimořádné opatření za účelem zamezení dalšímu rozšíření onemocnění covid-19 způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2.

19) Navrhovatel má to, že nebylo doposud najisto postaveno právně, zda a na základě jakých právních jednání WHO byla pandemie vyhlášena. Odpůrce nikdy nepředložil žádný dokument o tom, že byla pandemie WHO řádně vyhlášena. Dále nikde nebylo sděleno, jakým způsobem bylo toto rozhodnutí doručeno České republice, respektive její organizační složce. Která na základě uvedeného vydala příslušná opatření na ochranu veřejného zdraví.

20) Tedy lze se důvodně domnívat, že nebyla vyhlášena oficiálně (úředním postupem) pandemie k SARS COV2 (COVID 19) ze strany WHO a Ministerstvo zdravotnictví nemá k dispozici žádný právně závazný dokument, který by jej k tomu tvrzení opravňoval. Tomu odpovídá i vyjádření WHO, která chce přijetí tzv. Pandemické úmluvy, která by dávala pravomoci právě WHO, a to při vyhlášení pandemie nebo obdobných zdravotních nebezpečí zasahující značnou část světa nebo svět celý. Blíže navrhovatel odkazuje na stránky:

<https://www.consilium.europa.eu/cs/policies/coronavirus/pandemic-treaty/>

<https://www.who.int/news/item/01-12-2021-world-health-assembly-agrees-to-launch-process-to-develop-historic-global-accord-on-pandemic-prevention-preparedness-and-response>

21) Tedy lze se důvodně domnívat, že nebyla vyhlášena oficiálně (úředním postupem) epidemie k SARS COV2 (COVID 19) ze strany Ministerstva zdravotnictví. A tedy Ministerstvo zdravotnictví **nemá k dispozici žádný právně závazný dokument, který by jej k opravňoval k tvrzení vyhlášení epidemie na území České republiky.**

22) Navrhovatel upozorňuje, že viry jsou významná agens, co se týče jejich potenciálního zneužití jako biologických zbraní. Aby mohlo být infekční agens považováno za vhodné a použitelné jako biologická zbraň, musí splňovat alespoň některé z následujících základních charakteristik: vysoká morbidita a ideálně i letalita (smrtnost), vysoká infektivita (nízká infekční dávka vyjádřená jako ID50), snadná disperze (především v

podobě aerosolu), snadná příprava ve velkém množství, dlouhodobá stabilita při skladování (ideálně v okamžitě použitelném stavu), vysoká odolnost ve volném prostředí (proti vyschnutí, UV záření...) a ideálně necitlivost na léčbu (tedy rezistence k antibiotikům, antivirotikům), možnost unikát detekci i případnému fungování vakcín. Navrhovatel odkazuje na Expertní stanovisko Akademie věd České republiky. Viry a boj s nimi. In: AVex: expertní stanovisko AV ČR, které je z prosince 2020.

- 23) Odpůrce napadeným mimořádným opatřením zasahuje do ústavně zaručeného práva navrhovatele na právo svobodného výkonu povolání (čl. 26 odst. 1 Listiny), protože jimi omezuje řádný výkon povolání navrhovatele jako advokáta při výkonu advokacie v důsledku stanovení nezákonných a omezujících podmínek pro výkon advokacie na místech, kde je třeba prokazovat bezinfekčnost. Dále odpůrce nutí navrhovatele (předkládáním průkazu bezinfekčnosti) sdělovat osobní citlivé údaje soukromým osobám, na něž přenesl povinnost kontrolovat bezinfekčnost navrhovatele. Potom tedy navrhovatel příkazem odpůrce je přímo zasažen v svém právu na svobodné podnikání (čl. 26 odst. 1 Listiny) a dále na soukromý a rodinný život dle čl. 10 Listiny.
- 24) Navrhovatel výslovně odkazuje na to, že on je jako osoba průměrného rozumu v souladu zastává názor, že v souladu s čl. 1 Deklarace lidských práv OSN, a to: **„Všichni lidé rodí se svobodní a sobě rovní v důstojnosti i právech.** Jsou nadáni rozumem a svědomím a mají spolu jednat v duchu bratrství.“ Tedy pokud jsou všichni nadáni rozumem, pak je podle navrhovatele na každém jedinci a navrhovateli, aby si vybral způsob předcházení onemocnění COVID 19. Navrhovatel dále upozorňuje na zásadu rovnosti lidí v přístupu k právům omezovaným navrhovateli vůči očkovaným jedincům. Podle navrhovatele si musí být odpůrce stejně jako další orgány ochrany veřejného zdraví vědomy svého protiprávního postupu, který skrývají za snahu naočkovat všechny občany ČR, aby se neprojevila jejich pochybení v nucení bezpečných vakcín.
- 25) Navrhovatel připomíná, že za situace, kdy žalovaný neprovádí testování očkovaných a chová se k nim jako k bezinfekčním, je zjevným přístupem non lege artis. Odpůrce neví, jaká je hladina protilátek či buněčná imunita po očkování, a přesto tvrdí pokrytecky, že tyto osoby jsou bezinfekční. Jak dokazuje zkušenost z Izraele, Velké Británie a Singapuru pak právě infekčními, jsou především osoby očkované, a právě u těchto již 2 dávky očkování nestačí. Kdy, již je aplikována třetí posilující dávka a uvažuje se i o čtvrté. **Odpůrce již rozjel informační kampaň s tím, že nabízí aplikaci 3 dávkou v současné době, a to všem skupinám obyvatelstva.**
- 26) Navrhovatel má za to, že je ze strany odpůrce podroben nepřímé diskriminaci z pohledu svého zdravotního stavu jako neočkovaný, kdy odpůrce osobám s neprokázanou bezinfekčností neukládá podrobit se testování při návštěvě

společenských, kulturních a jiných akcí a dále návštěvy určitých provozoven na území České republiky. Legitimní cíl sledován ze strany odpůrce není, když tento skrytě nutí zdravé osoby netrpící příznaky onemocnění, aby se testovali a dokazovali svou bezinfekčnost. Samozřejmě se tomu zdravé osoby jako navrhovatel mohou vyhnout, **pokud pod nátlakem odpůrce nechají očkovat** (a možná i zemřou na Anafylaktický šok) a vyhnou se opakovanému zbytečnému testování, a to pro možnost čerpání svých občanských práv nebo se části svých práv vzdají. Odpůrce nutí zdravotní služby a lékařské výkony mají podstupovat navrhovatele a zdravé lidi, kteří musejí dokazovat své zdraví, aby mohli být občany se všemi právy!!!!”

- 27) Navrhovatel dále považuje ze **přímou diskriminaci** jednání odpůrce stavící bariéru pro *výkon advokacie navrhovatelem na místech podmíněné bezinfekčností a volný pohyb jeho osoby a využívání možnosti strávit volných čas podle své úvahy*. Jednání odpůrce prostřednictvím napadených mimořádných opatření považuje za obtěžování založeném na tom, že odpůrce úmyslně tlačí navrhovatele na cestu vakcinace **prostřednictvím vyloučení prokazování** bezinfekčnosti prostřednictvím PCR testu či antigenního testu, a to v rozporu s Úmluvou o biomedicíně. Zde, je třeba upozornit na to, že je to i v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a RADY EU č. 2021/953, na které se odpůrce odvolává. *Přitom test v zaměstnání navrhovatele je dostačujícím prostředkem pro odpůrce, **ale ve vyjmenovaných místech odpůrcem již nikoli.*** *Toto je tragický postup, když odpůrce připustil netestování očkovaných a po prodělání nemoci s PCR pozitivním testem v délce 180 dnů, kteří mohou, a dokonce již prokazatelně roznášejí onemocnění v příslušných komunitách. Testování shora označených skupin obyvatelstva zavedl až v lednu 2021, a to pod tlakem okolností nikoli sám o své vůli řešit efektivně epidemiologické riziko.*
- 28) Navrhovatel dále uvádí, že odpůrce se dopouští diskriminace navrhovatele výše popsaným způsobem, čímž porušuje navrhovatelova ústavně chráněná práva čl. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), čl. 14 Listiny, čl. 26 Listiny a dále čl. 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále též „Úmluva“) ve spojení s Dodatkovým protokolem č. 4 uvedeným v čl. 2 bod 1, neboť odpůrce nezaručil právo volného pohybu navrhovateli a **diskriminuje navrhovatele v právu na volný pohyb při výkonu advokacie, a to z důvodu jeho jiného smýšlení ohledně podstoupení vakcinace navrhovatelem**, a to proti SARS COV2 (COVID 19) (výhrady svědomí), a to oproti osobám mající vakcinaci či mají pozitivní PCR test. Kdy navrhovatel v souladu s převážnou částí odborné veřejnosti zastává názor, že provedené očkování ani pozitivní PCR test, pak nic nevyovídají o stavu sterilizační

imunity konkrétní osoby. Tedy toho, že osoba s očkováním, pozitivním PCR po vyléčení (v době 180 dnů) nemůže být šířitelem nemoci.

29) Odpůrce odmítá testovat očkované, aby je pod pláštěm pozitivních lékařsky neodůvodněných výhod, pak vyvolal pocit bezinfekčnosti u těchto osob. Očkování má vyvolat pouze imunitní reakci organismu u konkrétní osoby, avšak nebrání tomu, aby očkovaní dále nešířili virus SARS-CoV-2 naočkovanými osobami (a nezajišťuje ani imunitu sterilizační, nýbrž toliko rezistenci u očkovaných). Tedy odpůrce úmyslně diskriminuje navrhovatele – osobu s prokázanými protilátkami proti SARS CoV-2 (COVID19) - oproti osobám s podstupenou vakcinací a dále s pozitivním PCR testem, a to za situace, *kdy zde není žádný zdravotní důvod k odlišnému zacházení se navrhovatelem (k jeho diskriminaci)*. Podle názoru navrhovatele, tak odpůrce činí proto, aby upotřebil vakcíny, které jsou nakoupeny a které „je nutné“ využít před datem expirace. **Viz prodloužení použití po expiraci ze strany EMA. A dále také prodloužení podmíněné registrace vakcíny PFIZER/BIONTECH o další rok.** Dále odpůrce svým jednáním podle názoru navrhovatele vystavuje osoby v nebezpečí zdravotních komplikací vyvolaných či zesílených experimentální vakcínou (fakticky se nejedná o vakcínu, ale o genovou terapii), která podle přesvědčení navrhovatele vykazuje značné nedostatky v účinnosti, když odpůrce žádá 3. „posilující“ dávku pro osoby, co mají za sebou již ukončené dvou dávkové schéma očkování. Jinak jim fakticky sebere COVIDPASS **a udělá z nich opět neočkované.**

30) Navrhovatel upozorňuje na to, že sám odpůrce ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 483/2021 Sb., o následcích povinného očkování, pak v bodě 11 přílohy covid 19 uvádí toto:

Anafylaktický šok, do 4 hodin

Myokarditida, do 14 dní

Perikarditida, do 14 dní

Tromboembolie, do 28 dní

Imunitní trombocytopenie, do 28 dní

Syndrom kapilárního úniku, do 3 dní

31) Navrhovatel upozorňuje na to, že sám odpůrce připouští u Anafylaktického šoku způsobeného **očkováním dokonce i smrt.** Tedy odpůrce pravděpodobně lhal navrhovateli a dalším občanům o bezpečnosti vakcíny proti onemocnění na COVID 19.

- 32) Navrhovatel upozorňuje na to, že Tromboembolie, **je v drtivé většině případů také smrtelným následkem**, protože není možné odhadnout, kdy dojde k uvolnění krevní sraženiny. Tromboembolickou nemocí se pro účely této vyhlášky rozumí vznik krevní sraženiny (trombu) uvnitř cévního řečiště a následné uvolnění této sraženiny a její vmetení do cév na jiném místě těla.
- 33) Odpůrce zásadním způsobem zasahuje do navrhovatelova práva (svým diskriminačním jednáním), a to na pomoc odpůrce při zachování a zlepšování navrhovatelova zdraví a navrhovatelova práva *na zvyšování kontroly nad faktory ovlivňujícími navrhovatelovo zdraví*. Tedy uvedené jednání odpůrce je v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 258/2000 Sb., o veřejném zdraví a dále s ustanovením čl. 2 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně, která byla publikována jako Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 96/2001 Sb. m. s., o přijetí Úmluvy na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny: Úmluva o lidských právech a biomedicíně (dále též „Úmluva o biomedicíně“). Ústavní soud ve své judikatuře dovedl v podobných případech existenci široce pojatého „práva na informační sebeurčení“ vyplývajícího z ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny, které Ústavní soud označil za generální klauzuli obsahující veškeré myslitelné zásahy do „svobodného prostoru osoby“ (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 512/02).
- 34) Navrhovatel konstatuje, že k zásahu do jeho ústavně zaručených práv a svobod uložením povinnosti splnit podmínku bezinfekčnosti navrhovateli v pozici neočkovaného a nepotvrzeného onemocnění ve lhůtě 180 dnů po prodělání pozitivním výsledkem PCR testu, se bez ohledu na zdravotní hledisko netestovaného vyvolaného odpůrcem (úředně bezinfekčního), potom působí značné zdravotní riziko, a je v rozporu se navrhovatelovým právem na ochranu zdraví **a dále výrazně omezuje navrhovateli řádný výkon advokacie pro své klienty.**
- 35) Navrhovatel má dále za to, že odpůrce nařízením provozovatelům služeb, sportovních kulturních a jiných akcí, *aby prováděli kontroly bezinfekčnosti osob vstupující na tato místa, pak překročil své pravomoci*. Neboť, ustanovení zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů a dále ustanovení zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, **neumožňuje odpůrci to, aby výkon státní moci přenesl na osoby soukromého práva.** Jelikož práva a povinnosti lze založit pouze na základě zákona, pak odpůrce jednal v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Podle ustanovení základní zásady aplikace právních předpisů platí, že pokud je podzákoný předpis v rozporu se zákonem či ústavním zákonem, pak se toto ustanovení nepoužije.

Tedy toto ustanovení napadeného mimořádného opatření je v rozporu s ústavním zákonem, proto je neaplikovatelné pro rozpor s ústavním pořádkem České republiky.

- 36) Navrhovatel si může také vygooglovat řadu odkazů, aniž by měl skutečné poznatky s tím, že odpůrce předložené důkazy nelze obsahově ani původem řádně osvědčit. Protože, tyto listiny výlučně v elektronické podobě ve formě odkazů umístěných na *elektronické verzi napadeného mimořádného opatření nemají náležitosti veřejné listiny* podle ustanovení § 567 ve spojení s ustanovením § 568 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Napadené mimořádné opatření je podle navrhovatele založeno jen na presumpci správnosti a zákonnosti založenými na důvěře, že odpůrce jednal správně a zákonně. Kdy, však podle navrhovatele se opakovaně osvědčilo v řízení před Nejvyšším správním soudem, že tomu tak nebylo.
- 37) Podle navrhovatele není žádného důkazu veřejnou listinou, která je nadána správností a úplností tvrzení, která by podporovala tvrzení odpůrce o stavu pandemie či epidemie, o tvrzení bezinfekčnosti očkovaných osob či osob po prodělání nemoci od vyléčení osvědčení pozitivním na následně negativním PCR testem, a to ve stanovené 180 denní lhůtě.
- 38) Proto, navrhovatel odpůrcovu snahu o podložení svých závěrů na studiích různých osob považuje za *postup v rozporu s ustanovením § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád*. Navrhovatel odkazuje na to, že odpůrce byl povinen se zabývat všemi okolnostmi svědčící pro zavedení či nezavedení povinnosti prokazování bezinfekčnosti osobami (tedy i navrhovatelem). Kdy toto v napadeném mimořádném opatření chybí. Tedy **hájit veřejný zájem**, který spočívá v ochraně před onemocněním SARS COV2 (COVID 19) pro všechny osoby, **nikoli jen pro pozitivně diskriminované osoby (úředně bezinfekční) vůči navrhovateli, kterého přitom vystavuje riziku nákazy**.
- 39) Navrhovatel upozorňuje na to, že odpůrce předkládá důkazy na podporu svých tvrzení, respektive vydání napadeného Mimořádného opatření, *ale jen ty, které svědčí ve prospěch jeho jednání*. Zcela opomíjí ty důkazy včetně studií, kteří svědčí proti zvolenému druhu opatření v rámci napadeného Mimořádného opatření. Například izraelská studie o tom, že očkovaní jsou infekční, dále čísla osob infikovaných po očkování, osob očkovaných v nemocnici, osob očkovaných na JIP.
- 40) Navrhovatel chtěl zjistit, **jaký je skutečný stav osob na JIP**, ale na žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, reagoval ústav zdravotnických informací a statistiky tak, že poskytl jen kvantum informací obecného rázu a ty konkrétní odmítl. Na navrhovatelovo odvolání odpůrce reagoval tak, že jeho odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí ÚZIS. Blíže navrhovatel odkazuje na rozhodnutí odpůrce č. j. MZDR 45298/2021-2/PRO ze dne 14. 12. 2021.

- 41) Navrhovatel má za to, že je vhodné provést důkazem **informace od ÚZIS o tom, kolik osob po očkování zemřelo v době od aplikace jakékoli dávky vakcíny ve lhůtě 1 měsíce.** ÚZIS tyto informace má, ale nehodlá je navrhovateli zpřístupnit s odkazem na § 73 odst. 7 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů. **Aby byla vyvrácena bezpečnost vakcinace vůči navrhovateli a dalším osobám neočkovaným v obdobném postavení, uváděné odpůrcem v napadeném mimořádném opatření.**
- 42) Navrhovatel dále upozorňuje na to, že po propuštění vnitřní trh EU vakcín na proti onemocnění COVID 19, již dále není zkoumána jejich bezpečnost ze strany dozorových orgánů. Kterými jsou zejména dozorové orgány jednotlivých členských států a dále Evropská léková agentura. Toxicita těchto vakcín nebyla zkoumána řádně z pohledu přítomnosti látek, kterými je například oxid grafenu. Státní ústav pro kontrolu léčiv navrhovateli na jeho žádost poskytl informace o tom, že není třeba toto zkoumat, *když v oficiálním složení není tento chemický prvek přítomen* a neví, jak se do vakcín dostal. Blíže navrhovatel odkazuje na poskytnutou informaci ze strany Státního ústavu pro kontrolu léčiv č. j. suk1334580/2021, ze dne 14. 12. 2021.
- 43) Navrhovatel upozorňuje na to, že odpůrce tvrdí, že je třeba zamezit dalšímu rozšíření epidemie s tím, že **nemá informace o tvůrcích a datu vytvoření** Národní strategie molekulárně — biologické surveillance SARS CoV2. Kdy, naopak Státní ústav pro kontrolu léčiv při poskytnutí informace navrhovateli tvrdí, že odpůrce uvedenou informaci zcela jistě má, když schválil tuto strategii splatností od 01. 05. 2021. Blíže navrhovatel odkazuje na poskytnutou informaci ze strany Státního zdravotního ústavu léčiv SZU/14692/2021, ze dne 09. 12. 2021.
- 44) Navrhovatel odkazuje na ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník s tím, že odpůrce je si vědom toho, že ve svém postavení si nemůže dělat z lidí nesvéprávné osoby, kteřé bude šikanovat při výkonu jejich základních práv. A to tím, že připustí výjimku pro osoby očkované a po prodělání nemoci s PCR testy, kyd neočkovaným nad 18 let nepomohou v této situaci ani negativní testy. samozřejmě ve skupině, na které se nevztahují výjimky odpůrce v napadeném mimořádném opatření. Odpůrci je naprosto s ohledem na jeho postavení zřejmé, že jedná úmyslně proti svým povinnostem založeným mu, jako ústřednímu správnímu orgánu při ochraně veřejného zdraví.

- 45) Je nutno konstatovat, že postup odpůrce je v rozporu se zásadu minimalizace zásahu do základních práv navrhovatele, neboť odpůrce jednal v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů kvalifikovaných v ustanovení § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
- 46) Navrhovatel upozorňuje na to, že nezákonnost zásahu odpůrce (uložení povinnosti pravidelného prokazování bezinfekčnosti) spatřuje v tom, že bez vážného ospravedlnitelného důvodu zasáhl zásadním způsobem **do navrhovatelova práva na pomoc odpůrce zachovat a zlepšovat navrhovateli své zdraví a zvyšovat kontrolu nad faktory ovlivňujícími zdraví**. Tedy uvedené jednání odpůrce je v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 258/2000 Sb., o veřejném zdraví a dále s ustanovením čl. 2 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně, která byla publikována jako Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 96/2001 Sb. m. s., o přijetí Úmluvy na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny: Úmluva o lidských právech a biomedicíně (dále též „Úmluva o biomedicíně“).
- 47) Základní **zásady činnosti správních orgánů odpůrce ignoruje**, a bohorovně spoléhá, že Nejvyšší správní soud bude hledat zákonnost důvodnosti odůvodnění napadeného mimořádného opatření *a unikne mu úmyslné svévolné porušování základních lidských práv, na základě zčásti lživých důvodů a důkazů shromážděných pro vydání označeného mimořádného opatření*. Bohužel podle přesvědčení navrhovatele mu tato taktika u Nejvyššího správního soudu především vychází.
- 48) Ruší se ze strany Nejvyššího správního soudu mimořádná opatření vydaná odpůrcem kvůli nedostatkům odůvodnění, nikoli kvůli nedostatku podmínek pro jejich vydání.
- 49) Důvodem pro trvajícím nezákonným stavem je to, že **Nejvyšší správní soud se opomněl zabývat základními předpoklady pro aplikaci zákona č. 94/2021 Sb.**, o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů a dále zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Nejvyšší správní soud, stále dokola jen doslova donucuje (skrze zrušení MOP) odpůrce k lepšímu odůvodnění **a nikoli k prokázání podmínek pro vydání jakéhokoli mimořádného opatření.**

50) **Výsledkem úmyslného jednání odpůrce proti základním lidským právům, je hra mezi Nejvyšším správním soudem a odpůrcem o přizpůsobování odůvodnění mimořádných opatření rozsudkům Nejvyšším správního soudu.**

A nyní odpůrce tvoří novela Pandemického zákona, kde Nejvyšší správní soud ztratí své možnosti hrát s navrhovatelem hry, který si formálně rozšíří pravomoci a podmínky pro omezení navrhovatele, které **není věcně** schopen Nejvyšší správní soud zkoumat.

Takže dokonalá totalita s tím, že Nejvyšší správní soud bude jen přihlížet tomu, že navrhovatel má opatření formálně správně odůvodněna, **pravomoci nepřekročil**, a skutkový stav postavený na lžích, pak jistě vadit již nebude.

51) **Tedy, odpůrce nyní hledá míru toho, kdy vlastně projde odůvodnění u Nejvyššího správního soudu. Proto odpůrce jedná tak, že zcela opomíjí a ignoruje zlepšování veřejného zdraví, respektive jeho podpory. Po změně Pandemického zákona již nebude muset hledat žádného zlepšování.**

Protože, Nejvyšší správní soud bude jako dosud jen zkoumat zákonnost a nikoli pravdivost a správnost napadených mimořádných opatření.

Nehledě na to, že odpůrce při kvalifikovaném návrhu na zrušení opatření toto zruší někdy i před jeho účinností, aby se vyhnul včasnému rozhodnutí a navrhovateli znemožnil včasnou a řádnou ochranu jeho práv.

52) Bohužel Nejvyšší správní soud přehlíží do dnešních dnů tuto situaci s tím, že dává možnost opakovaně odpůrci opravovat nezákonný stav tím, že žádá doplnit odůvodnění. Odpůrce tak vydá nové opatření, kde vyhovuje formalisticky (nepravdivými důvody a důkazy) Nejvyššímu správnímu soudu v tom, co mu vytýkal při zrušení jeho dřívějšího zrušeného opatření.

53) Podle navrhovatele, je zde doslova *seriál soudních řízeních u Nejvyššího správního soudu, kde odpůrce zlepšuje svá odůvodnění, ale skutkový nezákonný stav Nejvyšší správní soud neřeší.* Protože si Nejvyšší správní soud opomněl uvědomit, že lidé trpící omezováním základních lidských práv nemusejí dočkat do doby, kdy odpůrce bude jednat v zájmu podpory ochrany veřejného zdraví, nikoli jen v zájmu očkování.

- 54) Nejvyšší správní soud by si měl podle navrhovatele dále uvědomit v každém jednotlivém senátu a dále v rozšíření senátu, že je povinen chránit veřejná subjektivní práva a *nikoli jen konat soudní procesy, a to o dostatečnost odůvodnění mimořádných opatření s odpůrcem!*
- 55) Navrhovatel považuje podání svého návrhu za jednání, kterým se staví na odpor vůči odpůrci z důvodu jeho odstraňování demokratického řádu lidských práv, které tento činí úmyslným potlačováním a odnímáním lidských práv navrhovatele a ostatních občanů České republiky. Tedy navrhovatel upozorňuje soud na to, že jedná podle na čl. 23 Listiny. Neboť, činnost ústavních orgánů je ochromena nejednáním zástupců lidu ve prospěch ochrany demokratického ústavního zřízení, protože tito nerespektují svůj slib, který složili při složení mandátu. Neupřednostňují zájem na ochranu lidských práv a demokratického státu před zájmem svým. **Odpůrce svým trvalým porušováním lidských práv znemožňuje řádné fungování uvedených orgánů a dále též soudních institucí.** Kdy tyto soudní instituce nejsou schopny nebo patrně ani nechtějí odhalit úmyslné jednání odpůrce s cílem trvale *podlomit důvěru v právní stát a dále v dodržování lidských práv odpůrcem.*
- 56) Odpůrce a podle jeho názoru ani soud nemůže za této situace vyloučit, že **dlouhodobé netestování očkovaných** za neprozkoumaného původu a šíření SARS-CoV-2 (COVID-19), pak pravděpodobně *dochází k zásadnímu ohrožení zdraví obyvatelstva.* Netestování očkovaných může véde k šíření biologické agens, případně biologické zbraně očkovanými bez zachycení odpůrcem či obdobnými orgány či ústavy k tomu povolanými na území České republiky. Šíření této agens bez monitoringu odpůrcem a jemu pořízenými orgány či osobami povolanými k tomuto, pak mnohonásobně zvyšuje šíření viru na území České republiky, Tato situace véde k dlouhodobým devastujícím následkům na veřejné zdraví obyvatelstva a podstatným způsobem dlouhodobě omezuje možnost realizace základních práv navrhovatelem a dále ostatních občanů České republiky.
- 57) Odpůrce **jednal a jedná neustále proti zásadě přiměřenosti** založenou ustanovením čl. 4 odst. 4 Listiny, kdy omezení základních práv navrhovatele ze strany Ministerstva zdravotnictví (odpůrce) prostřednictvím napadených mimořádných opatření je založeno na řadě nepodložených informacích, nehodnocení všech okolností, úmyslném **přehlížením medicínského hlediska s cílem prosadit očkování jako jedinou možností.** Kdy odpůrce tímto svým úmyslným jednáním zvyšuje riziko šíření biologické agens mezi obyvatelstvem, prostřednictvím přístupu netestovaných očkovaných osob do prostředí s velkým výskytem osob na jednom místě.

58) Odpůrce tedy vydal Mimořádné opatření na základě úmyslně nepravdivě zjištěného skutkového stavu, o čemž nelze mít pochybnosti. Kdy naposledy předseda Vlády ČR Ing. Andrej Babiš avizoval brutální očkovací kampaň na onemocnění SARS VOV2 (COVID19). Stejně tak současný Ministr zdravotnictví pan profesor Válek tvrdí, že hlavním nástrojem je očkování ke zvládnání pandemie. Proto se nic nemění na linii očkovat až se lidi z toho zblázní. *Viz nyní eurokomisařka Eurokomisařka Kyriakidesová již plánuje 4 dávku, tak aby byla zajištěna ochrana ohrožených skupin obyvatelstva.*

https://www.forum24.cz/bude-potrebne-ctvrte-ockovani-pripravte-se-oznamila-statum-eurokomisarka/?utm_source=www.seznam.cz&utm_medium=sekce-z-internetu#dop_ab_variant=0&dop_source_zone_name=hpfeed.sznhp.box&dop_id=14948630

Jednání odpůrce **za podpory Evropské komise** je v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. A dále je v rozporu s čl. 1 a čl. 3 bodu 1 Listiny základních práv Evropské unie. Dále je třeba upozornit na to, že odpůrce úmyslně porušuje Listinu základních práv Evropské unie, Listinu Základních práv a svobod a Chartu OSN, a to vůči navrhovateli v postavení neočkovaného jedince či v postavení neprodělaného onemocnění ve lhůtě 180 od PCR zjištění přítomnosti viru a dále vyléčení.

59) Odpůrce vytvořil v České republice umělého stavu (pandemie) právně nezaloženého na konkrétních rozhodnutích oprávněných autorit, kdy odpůrce úmyslně vytvoří pravidla proti ochraně veřejného zdraví a brání normálnímu životu navrhovateli a ostatním občanům této republiky.

60) Tedy, pandemie je pro odpůrce nástrojem k přijímání represivních pravidel (včetně povinného „prokazování bezinfekčnosti“) k potlačování základních lidských práv. *Na základě strachu a represe vytvářené odpůrcem při odmítání mírnějších opatření s vysokým potenciálem situaci řešit preventivně nikoli represivně*, pak odpůrce a jemu pomáhající státní aparát včetně jiných ústředních správních orgánů jedná s občany tedy i s navrhovatelem, jako za dob totality. Tedy tak, že není důležité, co je vhodné pro zdraví navrhovatele a ostatních občanů. Ale vhodné je především to, co rozhodly vládní strany a provedla vláda, respektive osoby, které doslova tahají za nitky, a to k prosazení svých vlastních ekonomických či jiných zájmů.

Důkazy:

- c) <https://www.novinky.cz/koronavirus/clanek/americky-zdravotni-institut-priznal-financovani-riskantnich-vyzkumu-ve-wu-chanu-40375889>

- d) [https://www.seznamzpravy.cz/clanek/bezinfekcnost-nic-takoveho-u-covidu-
nefunguje-174138](https://www.seznamzpravy.cz/clanek/bezinfekcnost-nic-takoveho-u-covidu-
nefunguje-174138)
- e) [https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/testovani-koronavirus-ockovani-vakcina-
beran-horejsi-prymula.A210910_102356_domaci_elk](https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/testovani-koronavirus-ockovani-vakcina-
beran-horejsi-prymula.A210910_102356_domaci_elk)
- f) [https://www.seznamzpravy.cz/clanek/ministr-havlicek-se-oznamkoval-mohl-by-
nahradit-babise-v-kresle-premiera-172020](https://www.seznamzpravy.cz/clanek/ministr-havlicek-se-oznamkoval-mohl-by-
nahradit-babise-v-kresle-premiera-172020)
- g) [https://www.lidovky.cz/relax/zdravi/i-ockovani-covid-prenasi-casto-mnohem-
snadneji-nemaji-totiz-priznaky.A210908_104538_In-zdravi_ape](https://www.lidovky.cz/relax/zdravi/i-ockovani-covid-prenasi-casto-mnohem-
snadneji-nemaji-totiz-priznaky.A210908_104538_In-zdravi_ape)
- h) [https://zpravy.magazinplus.cz/2686-studie-ukazala-znepokojiva-fakta-o-
oronaviru.html](https://zpravy.magazinplus.cz/2686-studie-ukazala-znepokojiva-fakta-o-
oronaviru.html)
- i) důkazy odpůrce o bezinfekčnosti očkovaných osob a osob pro prodělané nemoci 180 od vyléčení – nechť předloží odpůrce
- j) důkazy o tom, že orgány ochrany veřejného zdraví provádí prevenci před vznikem a rozšíření onemocnění SARS COV2 (COVID 19), která není postavena na represí vůči neočkovaným osobám nebo ukládání povinnosti nutných k realizaci práv těchto osob, ale přímou podporou zdraví obyvatelstva podle § 2 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví – nechť předloží odpůrce
- k) úřední dokumenty vydané Světovou zdravotnickou organizací o tom, že byla úředním postupem podle Statutu Světové zdravotnické organizace vyhlášena pandemie kvůli onemocnění SARS COV2 (COVID 19) na vymezeném území – nechť předloží odpůrce
- l) úřední rozhodnutí odpůrce nebo jemu podřízených organizačních složek o tom, že byla vyhlášena pandemie či epidemie kvůli onemocnění SARS COV2 (COVID 19) na území České republiky – nechť předloží odpůrce
- m) úřední dokumenty na základě kterých považuje onemocnění SARS COV2 (COVID 19) na území České republiky (s odkazem na příslušné právní předpisy), a to za pandemii či epidemii – nechť předloží odpůrce
- n) statistiku zemřelých osob na území České republiky po aplikaci očkovacích dávek proti onemocnění COVID 19, a to podle vedlejších účinků podle bodu 11 uvedených ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 483/2021 Sb., o následcích povinného očkování – tyto informace, nechť si soud vyžádá o Ústavu zdravotnických studií a statistiky ČR, a to za období od prosince 2020 do prosince 2021.
- o) statistiku trvalých následků osob na území České republiky po aplikaci očkovacích dávek proti onemocnění COVID 19, a to podle bodu 11 uvedených ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 483/2021 Sb., o následcích povinného očkování –

tyto informace, nechť si soud vyžádá o Ústavu zdravotnických studií a statistiky ČR, a to za období od prosince 2020 do prosince 2021

- p) rozhodnutí odpůrce č. j. MZDR 45298/2021-2/PRO ze dne 14. 12. 2021
- r) poskytnutá informace ze strany Státního ústavu pro kontrolu léčiv č. j. sukl334580/2021, ze dne 14. 12. 2021.
- s) poskytnutá informace ze strany Státního zdravotního ústavu SZU/14692/2021, ze dne 09. 12. 2021

IV.

Nezákonnost spočívající v nepřiměřenosti a svévoli přijatého mimořádného opatření

- 61) Pokud se dovolává napadené opatření zákona o ochraně veřejného zdraví, navrhovatel poukázal na skutečnost, že omezení stanovená napadeným opatřením nelze opírat o § 69 odst. 1 písm. i) o ochraně veřejného zdraví se pak jedná o neurčité a obecné zákonné zmocnění. Kdy, ani ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, nařizuje postupem podle § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. a podle § 2 odst. 2 písm. b) až e) a i) zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, **pak nemůže být libovolným prostředkem pro zásah do základních práv a svobod, jako je právo život, právo na nezasahování do soukromého a pracovního života a práva vlastnit majetek.**

Navrhovatel získal informace o třetí osoby, že britský statistický úřad přiznal, že od počátku pandemie do konce roku 2021 zemřelo prokazatelně a pouze na Covid-19 jen 6 000 lidí!

Tvrzení britské vlády o 150 000 obětech je zkreslující dezinformace s cílem ospravedlnit brutální opatření a nekonečná očkování!

Italský národní zdravotní institut uvádí, že “ V Itálii prokazatelně zemřelo na COVID-19 jenom necelých 4 000 osob namísto oficiálně uváděných více než 130 000 Italů.” Tzn. že prokazatelně zemřely pouze 3% lidí čistě na Covid.

V Anglii to nyní vychází na 4%.

Navrhovatel podkládá otázky: „Nejsou nějak podobná čísla? Nebude to tak i v ostatních státech? Pokud bychom to analogicky použili na Českou republiku, kde odpůrce vykazuje úmrtí u 37 tisíc lidí, pokud z toho vezme např. 5%, tak nejsme ani na 2000 lidech zemřelých.

Uvedené tvrzení navrhovatele napovídá statistika z roku 2020 publikovaná ČSU na niž lze odkázat.

<https://www.czso.cz/csu/czso/covid-19-byl-vloni-druhou-nejcastejsi-pricinou-smrti>

- 62) Právě ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví apeluje na orgán ochrany veřejného zdraví, aby nařizoval: „... v nezbytně nutném rozsahu...“ Kdy odpůrce se ani *nepokusil vymezit nezbytně nutný rozsah* podle nutnosti a potřeby. Prostě všechno všude a všichni.
- 63) Odpůrce v předchozím zrušeném Mimořádném opatření ze dne 27. 09. 2021 ve znění změny ze dne 22. 10. 2021 tvrdil v odůvodnění napadeného mimořádného opatření toto: „Při stanovování protiepidemických podmínek je třeba sledovat dva cíle. Zaprvé **pokusit se omezit riziko přítomnosti infekční osoby v místech větší kumulace osob**, a za druhé v případě, že se infekční osoba přes nastavená opatření v těchto místech vyskytne, tak minimalizovat riziko šíření nákazy na další osoby.“ Strana 17 třetí odstavce odůvodnění napadeného mimořádného opatření.
- 64) Odpůrce předchozím zrušeném Mimořádném opatření ze dne 05. 11. 2021 tvrdil toto: „*Klíčovým parametrem pro hodnocení vývoje epidemie a jejích dopadů je stav kapacit nemocniční péče. V tomto ukazateli zdravotního dopadu epidemie covid-19 v návaznosti na zvyšující se počet nových případů dochází ke kontinuálnímu nárůstu počtu hospitalizovaných osob*“. Strana 11 třetí odstavce, věta první až třetí odůvodnění napadeného mimořádného opatření. Ale odpůrce netestuje jím preferované skupiny obyvatelstva, kdy tak přímo přispívá k šíření onemocnění mezi neočkovanými, ale i očkovanými kterým klesají protilátky vyvolané očkováním.
- 65) Odpůrce se mýlí, **že klíčovým parametrem je stav kapacity nemocniční péče, protože základním kritériem je počet osob, které nemuseli vyhledat nemocniční péči.** Tedy, ať odpůrce sdělí, kolik osob se nedostalo do nemocniční péče v důsledku napadeného mimořádného opatření.
- 66) Tomu **však neodpovídá cíl napadeného Mimořádného opatření**, která cílí na kapacitu nemocnic nikoli na ochranu zdraví. Odpůrce totiž tvrdí, že přijal napadené mimořádné opatření *k ochraně obyvatelstva před dalším rozšířením onemocnění covid 19, způsobeného novým koronavirem SARS COV - 2....*“ **Pokud je klíčovým parametrem obsazenost nemocničních kapacit, pak je jedno kolik osob bylo nakaženo.** To by však odpůrce musel řešit přednemocniční péči u praktických lékařů, která je naprosto tristní a jen kolikrát po

telefonu, bez objektivního klinického vyšetření, **kteřá může omezit kapacitu zatížení nemocničních kapacit zásadní způsobem.**

- 67) Odpůrce v předchozím zrušeném Mimořádném opatření ze dne 05. 11. 2021 tvrdí, že: „Neutralizační protilátky chrání před reinfekcí homologním virem, ale jejich neutralizační schopnost je snížena proti některým novým variantám SARS-CoV-2, zejména těm, které nesou mutaci E484K. Jedinci, kteří jsou znovu infikováni, mohou být stále schopni přenést infekci SARS-CoV-2 na vnímavé kontakty [4]. Protektivní hladina protilátek u jednotlivce ani délka protektivní ochrany po kompletním očkování není doposud přesně stanovena.“ Strana 12 první odstavce, věta čtvrtá až osmá. Jak sám odpůrce přiznává, tak původní očkování není dostatečnou ochranou proti novým mutacím. Podle názoru navrhovatele je si vědom odpůrce toho, že očkování plně nechrání podle jeho představ, a proto tuto ochranu obnovovat posilujícími dávkami nikoli z důvodu poklesu, ale z důvodu vybudování silnější ochrany proti mutacím, které dřívější ochranu spolehlivě obcházejí. Navrhovatel může odkázat na to, kolik osob očkovaných je na jednotkách intenzivní péče v ČR s tím, že poměr očkovaný neočkovaný je cca 1:1.
- 68) Odpůrce v předchozím zrušeném Mimořádném opatření ze dne 05. 11. 2021 tvrdí v odůvodnění napadeného mimořádného opatření toto: „U nových mutací viru může být protektivita po prodělaném onemocnění i po očkování nižší. Odhad vnímavé populace v ČR je tedy v současné chvíli vzhledem k výše uvedeným faktorům obtížné stanovit, a proto je nutné zachovávat obezřetnost v procesu rozvolňování a pravidelně vyhodnocovat jeho dopady.“ Strana 16 první odstavce, věta čtvrtá až osmá.
- 69) Odpůrce tvrdí v napadeném opatření: „Za splnění podmínek pro využití služeb v provozovnách nebo provozování některých činností, je proto možné považovat a) certifikát o dokončeném očkování, b) doklad o proděláním nemoci nebo c) negativní výsledek vyšetření na stanovení přítomnosti viru SARS-CoV-2 (RT-PCR test) u osob, které se nemohou podrobit očkování ze zdravotní kontraindikace **nebo u osob do 18 let** věku nebo u tzv. rozočkovaných osob. Při předložení jednoho z těchto průkazů lze mít s vysokou mírou pravděpodobnosti za to, že osoba není infekční.“ Proč, však není možné doložit PCR test u osob na 18 let, pak odpůrce nepodává žádnou informaci. Asi věkem se nehodí odpůrci, aby mohly osoby starší 18 let trávit čas podle svého. Příliš volnosti lidem se nepřipouští a rozum se neodpouští pak už vůbec ze strany odpůrce.
- 70) Odpůrce v napadeném Mimořádném opatření tvrdí toto: „Při stanovování protiepidemických podmínek je třeba sledovat dva cíle. Zaprvé pokusit se omezit riziko přítomnosti infekční osoby v místech větší kumulace osob, a za druhé v případě, že se infekční osoba přes nastavená opatření v těchto místech vyskytne, tak minimalizovat

riziko šíření nákazy na další osoby. **Osoba testovaná sice znamená významně menší riziko z pohledu, že přijde na akci infekční,** a tedy schopná onemocnět dále šířit, nicméně na rozdíl od osoby očkované nemusí být dostatečně chráněna před infekcí v případě, že se bude vyskytovat v okolí infekční osoby, **zejména pokud onemocnět dosud neprodělala.** Zde je proto třeba zmínit, že význam očkování nelze zúžit pouze na prostředek k doložení tzv. bezinfekčnosti při vstupu do provozovny nebo účasti na akci. Jeho hlavní přínos je v tom, že pokud se naočkováná osoba setká s nemocným člověkem, **je riziko nákazy několikanásobně nižší než u neočkovaného jedince, který onemocnět dosud neprodělal.** V případě závažného průběhu onemocnění nebo dokonce úmrtí je pak toto riziko ještě mnohem nižší [24,25,26,27,28]. Zároveň je řadou studií doloženo, že v případě, pokud k nákaze očkované osoby dojde, je pravděpodobně tato osoba méně infekční a současně se u očkovaných osob zkracuje doba vylučování viru SARS-CoV-2. [28,29,30,31,32,33,34,35,36]. Navíc je vhodné zmínit, že vakcinace je kromě svého efektu zejména proti těžkému průběhu onemocnění, i nákladově efektivní. Cena vakcíny v řádu stovek korun je minimální ve srovnání s náklady na hospitalizační a zejména intenzivní péči v řádu desítek až stovek tisíc korun. Očkovaný jedinec také méně pravděpodobně bude blokovat kapacity zdravotní péče pro ostatní nemocné a méně pravděpodobně zemře.“ Str. 21 poslední odstavec a str. 22 první odstavec napadeného mimořádného opatření.

- 71) Odpůrce v napadeném Mimořádném opatření tvrdí toto: „Pozitivní výsledek testu na přítomnost protilátek může být důkazem minulé (včetně nedávné) infekce, aniž by poskytl jakékoliv údaje o době infekce, a nemůže vyloučit ani současnou probíhající infekci. Proto, **není absolutním důkazem,** že osoba není infekční a/nebo je chráněna před novou infekcí a nemůže virus dále přenášet. I když testy na přítomnost protilátek poskytují určité důkazy o imunitní odpovědi, **není známo, zda množství protilátek poskytuje dostatečnou ochranu nebo jak dlouho bude taková ochrana trvat.** Je tedy možné, že brzy po pozitivním testu na přítomnost protilátek se protilátky stanou nezjistitelnými. Serologické testy detekující protilátky nemohou určit přesnou dobu infekce, pokud není známa, tj. pokud není k dispozici pozitivní výsledek RT-PCR nebo antigenního testu (RAT). Testy protilátek tedy nemohou nahradit RT-PCR nebo antigenní testy, protože podstata detekovaného parametru se liší (protilátka vs. přímá detekce genomu viru nebo virového proteinu).“ Str. 39 předposlední odstavec napadeného mimořádného opatření.

- 72) Odpůrce v napadeném Mimořádném opatření tvrdí toto: „Navíc jsou v laboratorní praxi k dispozici různé testy k detekci protilátek a srovnání jejich výsledků je velmi obtížné kvůli této jejich různorodosti a z chybějící standardizace. Testy protilátek, které se v současné době používají v členských státech, **nejsou harmonizovány/standardizovány a jejich výsledky tak nejsou srovnatelné**. V této souvislosti ECDC konstatuje, že osoby s certifikáty vydanými na základě pozitivní sérologie mohou být mylně ujištěni, že mohou uvolnit své chování, které je důležité pro omezení rizika nákazy a jejího přenosu, jako je dodržování rozestupů, používání ochranného prostředku dýchacích cest a mytí a dezinfekce rukou. Jak bylo zmíněno výše, zatímco pozitivní sérologický výsledek může naznačovat předchozí infekci, **nemusí však zaručit ochranu před reinfekcí nebo infekcí způsobenou nově se objevující variantou.**“ Str. 39 poslední odstavec a str. 40 první odstavec napadeného mimořádného opatření.
- 73) Odpůrce v napadeném Mimořádném opatření tvrdí toto: „Ve všech shora uvedených skutečnostech spatřuje ministerstvo důvody, pro které nelze potvrzení o absolvování testu na přítomnost **protilátek postavit na roveň laboratorně potvrzenému prodělání onemocnění covid-19** (ve 180 denní lhůtě po prodělání), absolvovanému očkování, nebo negativnímu výsledku antigenního (RAT) či RT-PCR testu. Ministerstvo však zdůrazňuje, že tento závěr nečiní na základě jakýchkoli snah o diskriminační zacházení s osobami, které onemocnění covid-19 prodělaly, avšak nemají o tom laboratorní potvrzení, nýbrž z důvodu veřejného zájmu na ochraně veřejného zdraví, protože, jak bylo uvedeno výše, není zřejmé (ani stanovitelné), zda vůbec a případně po jakou dobu jsou tyto osoby v rozhodném čase proti (re)infekci virem SARS-Cov-2 chráněny.“ Str. 40 první odstavec napadeného mimořádného opatření.
- 74) Navrhovatel upozorňuje na to, že odpůrce vůbec *nepodává o tom, jaká je úroveň ochrany imunity u osob po očkování a po prodělání onemocnění ve lhůtě 180 od pozitivního PCR testu. Tedy jaké je hladina jejich slizniční a buněčné imunity, kde se odpůrce ohání nižší virovou náloží a nižší dobou vylučování.* Tedy jeho odkaz na instituce, které jednájí ve prospěch toho, aby nebyla provedena žádná standardizace hladiny protilátek je pouhým klamáním veřejnosti a posléze i soudu. Navrhovatel upozorňuje na to, že odpůrce se vůbec nezabýval jako jím odkazované instituce tím, že pokud je test na protilátky třeba jím preferovaným PCR testem, tak už přeci je dostatek validních informací k imunitě osob po prodělání onemocnění. Bohužel pro zdravé vyléčené jedince odpůrce hledá důvod, jak zdravé osoby chráněné

vlastní imunitou dotlačit do vakcinace, kde je nyní již 4 dávka na obzoru pro zranitelné skupiny.

- 75) Navrhovatel upozorňuje na to, že odpůrce odkazuje fikci bezinfekčnosti podle nařízení EP a RADY EU č. 2021/953 s tím, **tako podmínka tam však není stanovena**. Odpůrce tedy vyvozuje z citovaného nařízení EU, co tam není stanoveno. COVID PASS EU není o zdravotním hledisku, *ale za účelem usnadnění volného pohybu během pandemie covid-19 v rámci Schengenského prostoru*. Protože očkovaní či prodělání nemoci ve 180 dnech po pozitivním PCR testu není způsobilé k tomu, aby zamezilo šíření nemoci.
- 76) Odpůrce je si vědom, že aktivní ochrana po vakcinaci není efektivní více než 6 měsíců po podání dvou dávkové vakcíny, ale ponechává platnost COVID PASSU na 9 měsíců, aby se stačily osoby s dvěma dávkami naočkovat tou třetí. Konkrétní tvrzení odpůrce je toto: „Od 1. ledna 2022 došlo ke zkrácení platnosti očkovacích certifikátů na devět měsíců. Po očkovaní posilovací dávkou není platnost certifikátu v tuto chvíli omezena. Po posilovací dávce budete tedy očkovací certifikát moci znovu používat bez omezení.“ Blíže navrhovatel odkazuje na:
<https://covid.gov.cz/situace/registrace-na-ockovani/posilovaci-dodatecna-davka>
- 77) Diskriminace zcela jistě není to, že odpůrce dává 3 měsíce navíc osobám po dvou dávkové vakcinaci o nichž ví, že jsou chráněni podle jím předkládaných důkazů, a obecných informací z médií na méně než 50%. Odpůrce sám uváděl toto: „Od 17. prosince mohou očkovaní posilovací dávkou vakcíny podstoupit osoby starší 45 let a rizikové a chronicky nemocní pacienti již po 5 měsících.“
<https://koronavirus.mzcr.cz/ockovani-proti-covid-19/>
- 78) Tedy odpůrce **si vyrobil výjimku z diskriminace**, když pro osoby po prodělané nemoci **od PCR testu 180 dní** bezinfekčnost a pro osoby **po očkovaní** s dvou dávkovým schématem **270 dnů** bezinfekčnost. Hladina protilátek nehraje roli, a proto si *může odpůrce vymýšlet svá opatření podle přání výrobců a pravděpodobně i Evropské komise*. Výrobce doporučuje třetí dávku a za chvíli i čtvrtou, tak prosím pane ministře a paní předsedkyně EK a členové RADY EU můžete zkrátit platnost COVID PASSU, abychom měli odbyt? Podle navrhovatele dobrá strategie pro politické elity, ale špatná pro občany včetně navrhovatele.
- 79) Tedy odpůrce vyhodnotil podle navrhovatele to, že vybrané osoby očkované a po prodělaní nemoci **jsou pro ně bezinfekční, ale sám přiznává, že tomu tak není**. Tedy vyhodnocení rizika je založeno na falešném argumentu ne infekčnosti osob očkovaných a po prodělaní nemoci. Tedy odpůrce jedná tak, aby prosadil očkovaní

svou brutální kampaní podle vyjádření předsedy vlády ČR v čele s Ing. Andrejem Babišem. Odpůrce tedy zneužívá své moci k tomu, aby vydíral neočkované včetně navrhovatele, kteří jsou sice rizikem, ale očkovaní také jsou rizikem pro neočkované i pro jiné očkované osoby se slábnoucí imunitou po očkování.

- 80) Navrhovatel upozorňuje na to, že bývalý předseda vlády ČR Ing. Andrej Babiš sdělil do médií, že na Evropské radě byly diskutovány: „**Občas se řeknou věci, které by se veřejnost neměla ani dozvědět.**“ Proto považuje navrhovatel za vhodné, aby shora uvedená osoba sdělila, zda se na Evropské radě neprobíraly informace mimo úřední záznam, a to ohledně očkování a bezpečnosti vakcín. Navrhovatel odkazuje na článek:

https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/premier-andrej-babis-eu-rozhovor-kandidatura-prezident-jadro-evropska-rada.A211217_040231_domaci_klf

- 81) Odpůrce tvrdí v odůvodnění napadeného mimořádného opatření toto: „Z hlediska vztahu k účelu aplikované právní úpravy se v obou případech jedná o snahu eliminovat infekční onemocnění a jejich hromadný výskyt, tedy epidemii – i když očkovaní působí v dlouhodobém měřítku, zatímco testování, resp. jeho výsledky se vztahují pouze k aktuální situaci v daném místě a čase. Ačkoli očkovaní, a zvláště pak povinné očkovaní, má své odpůrce, z vědeckých poznatků jasně plyne, že je nejúčinnějším opatřením v oblasti veřejného zdraví, které je zaměřeno na prevenci infekčních onemocnění a jejich následků.“ Navrhovatel upozorňuje na to, že odpůrce v rámci své prevence zvyšuje riziko přenosu onemocnění, když naočkovaní lidé nemusejí ani do karantény, když se setkají s nakaženým. Pokud tito očkovaní v kontaktu s nakaženým nemají příznaky, pak podle ověření u jednoho svého klienta zjistil navrhovatel, že vůbec nemusejí do karantény. **Takže bezpříznakový očkovaný, který je třeba nakažený, pak může vesele chodit a šířit vir mezi ostatními včetně neočkovaných.** To je skvělá prevence od odpůrce nechat úředně bezinfekčního šířit vir dál. Tvzení, že méně jej má neočkovaný v sobě a po kratší dobu jej vylučuje, pak je zcela bezpředmětná. Odpůrce nijak nspecifikoval, jaká je průměrná hladina viru u neočkovaného a po jakou průměrnou dobu jej vylučuje. Tedy jaká je ta nižší virová nálož a doba vylučování u naočkovaných?

- 82) Odpůrce v odůvodnění předchozího mimořádného opatření ze dne 27. 09. 2021 a dále i napadeném mimořádném opatření to, že: „Osoba testovaná sice znamená významně menší riziko z pohledu, že *přijde na akci infekční, a tedy schopná onemocnění dále šířit, nicméně na rozdíl od osoby očkované nemusí být dostatečně chráněna před infekcí v případě, že se bude vyskytovat v okolí infekční osoby, zejména pokud*

onemocnění dosud neprodělala.“ Strana 17 třetí odstavec odůvodnění napadeného mimořádného opatření.

- 83) Odpůrce v odůvodnění Mimořádného opatření ze dne 05. 11. 2021 tvrdí toto: „Osoba testovaná sice znamená významně menší riziko z pohledu, že přijde na akci infekční, a tedy schopná onemocnění dále šířit, nicméně na rozdíl od osoby očkované nemusí být dostatečně chráněna před infekcí v případě, že se bude vyskytovat v okolí infekční osoby, zejména pokud onemocnění dosud neprodělala.“ **Tedy už sám připouští částečně menší šanci na nakažení u osob, které onemocnění prodělaly.** Strana 17, třetí odstavec odůvodnění mimořádného opatření.
- 84) Odpůrce v odůvodnění Mimořádného opatření ze dne 05. 11. 2021 tvrdí toto: „Zde je proto třeba zmínit, že význam očkování nelze zúžit pouze na prostředek k doložení tzv. bezinfekčnosti při vstupu do provozovny nebo účasti na akci. Jeho hlavní přínos je v tom, že pokud se naočkováná osoba setká s nemocným člověkem, je riziko nákazy několiknásobně nižší (přibližně 5x) než u neočkovaného jedince, který onemocnění dosud neprodělal.“ Strana 17, třetí odstavec odůvodnění mimořádného opatření.
- 85) Tedy jak je vidět sám odpůrce připouští (v Mimořádném opatření ze dne 05. 11. 2021) možnost menšího rizika u osoby, která prodělala onemocnění, ale pozici této osoby v uznávání bezinfekčnosti na úrovni očkovaného připustit a nastavit nehodlá. **To raději bude odpůrce a EMA, ECDC a obdobné organizace několik let zkoumat hladinu protilátek a imunity osob po prodělání onemocnění, aby si mohl preferovat očkované s odkazem, že to ještě není zcela důvěryhodně zjištěno.** Navrhovatel, je právě osobou s prodělaným onemocněním, kdy žádal po odpůrci vydání národního potvrzení o bezinfekčnosti. Odpůrce byl však nečinný k jeho žádosti, a tak navrhovatel musel celou věc řešit podáním žaloby na nečinnost k Městskému soudu v Praze, kde je toto řešeno pod sp. zn. 18 A 90/2021.
- 86) Odpůrce v odůvodnění Mimořádného opatření ze dne 05. 11. 2021 stejně jako v napadeném mimořádném opatření tvrdí toto: „Při stanovování protiepidemických podmínek je třeba sledovat dva cíle. Zaprvé pokusit se *omezit riziko přítomnosti infekční osoby v místech větší kumulace osob, a za druhé v případě, že se infekční osoba přes nastavená opatření v těchto místech vyskytne, tak minimalizovat riziko šíření nákazy na další osoby.*“ Tady je vidět podle navrhovatele to, že odpůrcovo zajištění „úřední bezinfekčnosti“ očkovaným a osobám po prodělání nemoci s PCR testem, pak právě tento cíl nemůže nikdy naplnit. Nehledě na to, že odpůrce zapomněl v tom „honu na neočkované“ zaměstnance provozovatelů všech míst, kde omezil přístup na základě prokázání bezinfekčnosti. Tedy pokud by to myslel opravdu epidemiologicky vážně, pak by nevynechal osoby obsluhy provozoven a ostatních míst

a dále pořadatele akcí!!!! Tito mohou být také rizikem, ale to by musel odpůrce spustit opět testování, když však testy už u odpůrce nefrčí na základě politické objednávky. Odpůrce chce přeci tu brutální očkovací kampaň a hon na neočkované!!!!

- 87) Navrhovatel upozorňuje na to, že v původním zrušovaném mimořádném opatření ze dne 27. 09. 2021 byla podle odpůrce testovaná osoba menším rizikem přenosu nákazy s tím, že *netestované pustí na akci podle napadeného mimořádného opatření neočkovanou osobu zatíží povinností z důvodu, že je méně chráněna proti viru. Který, však odpůrce umožní zavléct potencionálně nakaženému očkovanému, a to na místo s přístupem omezením po splnění podmínky bezinfekčnosti.* Odpůrce tvrdí proti důkazům zjištěných odbornou veřejností bezinfekčnost (sterilizační imunitu) očkovaného a dále osoby, o níž také tvrdí bez jakéhokoli důkazu odpůrce bezinfekčnost, a to na základě pozitivního a negativního testu PCR testu v době 180 dní po vyléčení.
- 88) Odpůrce tvrdí v odůvodnění zrušovaného mimořádného opatření ze dne 27. 09. 2021 toto: „Toto mimořádné opatření tedy stanovuje podmínky, za jakých se lze účastnit hromadných akcí tak, aby bylo minimalizováno riziko přítomnosti infekční osoby a tím i minimalizováno riziko přenosu onemocnění na další osoby přítomné na hromadné akci.“
- 89) Odpůrce tvrdí v odůvodnění Mimořádného opatření ze dne 05. 11. 2021: „Regulace hromadných akcí a nastavení režimových opatření k snížení míry rizika vychází z jednoduché premisy, že s velikostí skupiny se zvyšuje nejen pravděpodobnost přítomnosti nakažené osoby, ale také i počet osob vnímavých k nákaze, a tím logicky narůstá i potenciál dalšího šíření onemocnění. Odůvodnění strana 18 druhý odstavec. **Navrhovatel přímo důrazně upozorňuje na to, že odpůrce zvyšuje pravděpodobnost přítomnosti infekční osoby na hromadné akci, kde chce jen PCR testy nebo jeho úřední bezinfekčnost.** V tomto případě, je podle navrhovatel jasné, že pokud budou přítomni neočkovaní jen s PCR testem negativním, tak jediným rizikem jsou pouze ti úředně bezinfekční prosazování odpůrcem. Navrhovatel proto vidí, zcela jasný úmysl zdravé jedince včetně navrhovatele s potvrzeným PCR testem negativním vystavit odpůrcem prosazovaným infekčním osobám, kteří klidně nakazí jedince neočkovaného tedy i navrhovatele, který bude mít ověřenou bezinfekčnost PCR testem negativním.
- 90) Podle navrhovatele jsou vidět doslova totalitní praktiky mimořádného opatření odpůrce, který úmyslně nepředložil žádný důkaz o bezinfekčnosti (sterilizační imunitě) očkovaného a dále osoby, o níž také tvrdí bez jakéhokoli důkazu odpůrce

bezinfekčnost (sterilizační imunitu), a to na základě pozitivního a negativního testu PCR testu v době 180 dní po vyléčení.

- 91) Navrhovatel upozorňuje na to, že pojem „bezinfekčnost“ nemá svou legální definici. Tento pojem se do doby „covidové“ používal pouze v souvislosti s ustanovením § 9 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Jedná se o písemné prohlášení zákonného zástupce dítěte, že dítě a) nejeví známky akutního onemocnění a b) ve 14 kalendářních dnech před odjezdem do školy v přírodě nepřišlo do styku s fyzickou osobou nemocnou infekčním onemocněním nebo podezřelou z nákazy ani mu není nařízeno karanténní opatření. Očekávaný význam pojmu „bezinfekčnost“ odpovídá tomu slovníkovému: „Bezinfekčnost je stav, kdy člověk netrpí žádným infekčním onemocněním.“ Odpůrce však začal tento pojem novodobě používat tak, že za bezinfekčního je považován člověk, který absolvoval očkování, prodělal ne déle než před 180 dny covid-19, anebo je negativně testovaný. Přestože ani jedna z podmínek nezaručuje, že by se jednalo o osobu, která netrpí infekčním onemocněním. Vymezuje tak postavení lidí, kteří nejsou očkováni, nemoc neprodělali a nejsou negativně testováni – ti bezinfekční nejsou. **Pojem bezinfekčnost nemá oporu v právu EU, jak se snaží tvrdit odpůrce.**
- 92) *Ministerstvo si je vědomo, že pojem „bezinfekčnost“ v souvislosti s COVID není v daném kontextu plně jednoznačně odpovídajícím termínem pro daný stav a v praxi prostředky, které ji mají objektivizovat, ji stoprocentně nezaručují, ale pro zjednodušení celé komunikace byl zvolen tento jednoslovný pojem, jakožto termín vyjadřující nízké epidemiologické riziko u osob prokazujících se dokladem o „bezinfekčnosti. Blíže přípis odpůrce ze dne 17. 01. 2022 č. j. MZDR 46335/2021-5/MIN/KAN.*
- 93) Navrhovatel upozorňuje na vyjádření odpůrce pro Městský soud v Praze v řízení sp. zn. 18 A 90/2021, kde odpůrce uváděl toto: „S odkazem na rozsudek zdejšího soudu ze dne 12. 10. 2021, č. j. 11 A 109/2021–46, přitom žalovaný akcentoval, že certifikát EU COVID je pouhou informací o tom, že byl držitel očkován (absolvoval test atd.) a **nejde ani o osvědčení, jimž by se závazně deklarovalo, že držitel byl očkován či je zde jiný relevantní předpoklad bezinfekčnosti.** *Samotný certifikát na právním postavení držitele ničeho nemění.*“ Blíže okazuje navrhovatel na II. Vyjádření žalovaného a replika žalobce, bod 5 rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 18 A 90/2021–30.
- 94) Takže odpůrce hovoří o nízkém epidemiologickém riziku, když počet nakažených neočkovaných po prodělání nemoci je téměř totožný s těmi po očkování, co neprodělali onemocnění. Tedy realita je taková, že odpůrce úmyslně lže o

skutkovém stavu, za podpory při zatajování konkrétních informací ze strany ÚZISU.

- 95) Odpůrce tak vytváří dojem, že když nejsou lidé bezinfekční, mohli by být infekční. Zkrátka ty osoby, co nejsou bezinfekční nás všechny ostatní, **co jsme „úředně“ bezinfekční, ohrožují.**
- 96) Navrhovatel upozorňuje na to, že odpůrce **vydal napadené Mimořádné opatření v rozporu s NAŘÍZENÍM EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/953** ze dne 14. června 2021, o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) za účelem usnadnění volného pohybu během pandemie COVID-19 a dále v rozporu s NAŘÍZENÍM EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/954 ze dne 14. června 2021 o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) ve vztahu ke státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným pobytem nebo bydlištěm na území členských států během pandemie COVID-19.
- 97) Navrhovatel upozorňuje na vyjádření odpůrce v řízení před NSS. „Odpůrce v této souvislosti dále zmiňuje i to, že zatímco pozitivní sérologický výsledek na protilátky může naznačovat předchozí infekci, nemusí zaručit ochranu před (re)infekcí způsobenou nově se objevující variantou koronaviru. **V neposlední řadě pak poukazuje na to, že stávající pravidla pro vymezení podmínek bezinfekčnosti pro ČR plynou z výše již zmiňovaného nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953** a z členských států přistoupilo k uznávání protilátek prozatím pouze Rakousko, přičemž při jednání u soudu doplnil, že i Rakousko od toho již upustilo. Viz bod 44 odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Ao 22/2021-190.
- 98) Konkrétně navrhovatel spatřuje nicotnost napadeného Mimořádného opatření odpůrce v tom, že tento aplikuje právo Evropské unie v napadeném mimořádném opatření v rozporu s čl. 10a zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky. Neboť, není možné, aby povinnosti ze shora uvedeného Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953 byla aplikována v právní řádu České republiky v rozporu s cílem shora označené nařízení Evropského parlamentu a Rady EU. Pokud odpůrce ukládá povinnost *prokazovat bezinfekčnost právě prostředkem (COVIDPASS) podle označených nařízení Evropského parlamentu a Rady EU, pak toto činí bez jakéhokoli zmocnění ze strany orgánů Evropské unie.*

- 99) Navrhovateli nelze ukládat prokazování bezinfekčnosti na základě předložení osvědčení (COVIDPASS) na základě Evropského práva v situaci, **kdy nelze aplikovat Evropské právo na výlučnou pravomoc státu Evropské unie (České republiky). Ochrana veřejného zdraví je výlučnou pravomocí členských států, a proto není možné použít právo Evropské unie.**
- 100) Na toto podle navrhovatele zcela jednoznačně odpovídá bod 6 „důvodů“ Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/954, který obsahuje toto: „Mnoho členských států již zahájilo nebo plánuje zahájit iniciativy na vydávání certifikátů o očkování proti onemocnění COVID-19. *Abyste tyto certifikáty o očkování však mohly být účinně využity při přeshraničním cestování v rámci Unie*, musí být plně interoperabilní, kompatibilní, zabezpečené a ověřitelné. Je nezbytné, aby se členské státy zaujaly společný přístup k obsahu, formátu, technickým normám a úrovni zabezpečení těchto certifikátů o očkování a zásadách jejich používání.
- 101) Na toto dále podle navrhovatele zcela jednoznačně odpovídá bod 14 „důvodů“ Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953, který obsahuje toto: „Záměrem tohoto **nařízení je usnadnit uplatňování zásad proporcionality a zákazu diskriminace, pokud jde o omezení volného pohybu během pandemie COVID-19, a zároveň usilovat o vysokou úroveň ochrany veřejného zdraví.** Nemělo by být chápáno tak, že usnadňuje nebo podporuje přijímání omezení volného pohybu nebo omezení jiných základních práv, která byla zavedena v reakci na pandemii COVID-19, neboť ta mají škodlivé účinky na občany a podniky Unie. Jakékoli ověřování certifikátů, které tvoří digitální certifikát EU COVID, by nemělo vést k dalším omezením svobody pohybu v Unii nebo k omezením cestování v schengenském prostoru. Výjimky z omezení volného pohybu zavedených v reakci na pandemii COVID-19 uvedené v doporučení (EU) 2020/1475 by měly nadále platit a měla by být zohledněna specifická situace přeshraničních komunit, které byly těmito omezeními obzvláště dotčeny. Rámec „digitálního certifikátu EU COVID“ má zároveň zajistit, aby interoperabilní certifikáty mohly získat i cestující s nezbytnou funkcí či potřebou.
- 102) Odpůrce uložil v napadeném Mimořádném opatření povinnost provozovatelům služeb, sportovních, kulturních a jiných akcí, aby: „ ...provozovatelům uvedených provozoven se nařizuje u osoby, která musí splňovat podmínky podle bodu I/17, nařizuje provozovateli u účastníka, který musí splňovat podmínky podle písmene a) bodu ii), při vstupu do vnitřních prostor splnění těchto podmínek kontrolovat a účastníkovi se nařizuje mu splnění těchto podmínek prokázat, v případě, že účastník

splnění podmínek podle písmene a) bodu ii) neprokáže, **je provozovatel povinen takovému účastníkovi neumožnit vstup do vnitřních prostor;**“. Navrhovatel musí upozornit na to, že uvedené osoby soukromého práva nemají žádného zákonného důvodu k tomu, aby mohly požadovat po osobách prokazování bezinfekčnosti. Neboť, podle přesvědčení navrhovatele nemohou osoby bez oprávnění zpracovávat informace o zdravotním stavu navrhovatele ani jiných osob. Tvrzení navrhovatel o tom, že průkaz bezinfekčnosti nic nevypovídá o zdravotním stavu osoby, pak zcela jistě neobstojí ani podle lékařské vědy ani právní nauky. **Podle navrhovatele je jednoznačné, že taková povinnost provozovatelé či pořadatelů přímo porušuje právo na ochranu soukromí navrhovatele a může založit jiný pohled na osobu navrhovatel z pozice osoby provádějící kontrolu.** Na průkazu bezinfekčnosti jsou vždy uvedeny údaje, jméno, příjmení, datum narození nebo rodné číslo a dále informace o prodělaném očkování, nemoci či provedeném testu. Tedy jednoznačně *osobní údaje citlivého charakteru.*

- 103) Navrhovatel upozorňuje na to, **že odpůrce nemá právo vyžadovat, respektive kontrolovat orgány ochrany veřejného zdraví splnění povinnosti (prokazování) podmínky bezinfekčnosti dle bodu I/17 napadeného mimořádného opatření.** Neboť, není možné tvrdit, že vstupující do jakéhokoli prostoru na území České republiky (provozovny, kulturní, sportovní akce a další místa) ***naplňuje podmínku usnadnění volného pohybu na území Evropské unie.*** Pokud tuto pravomoc nemá odpůrce, respektive orgány ochrany veřejného zdraví, tak **odpůrce nemůže pravomoc založit jiné osobě soukromého či veřejného práva na území České republiky.**
- 104) Navrhovatel dále upozorňuje na to, **že Evropská unie nemá pravomoc přijímat jakékoli Nařízení ve věci ochrany veřejného zdraví na území jednotlivého členského státu** a dále ani omezovat pohyb a pobyt občana na území státu, jehož je státním příslušníkem či u osoby, které má v tomto státu trvalý pobyt. Navrhovatel odkazuje na čl. 4 bod 1 a dále čl. 3 bod (boj proti diskriminaci) Smlouvy o Evropské unii.
- 105) Tímto dochází k porušení soukromého a pracovního života navrhovatele, který je s ohledem na negativní kampaň odpůrce vůči neočkovaným osobám s negativním testem, pak vystavuje zbytečnému negativnímu hodnocení osob, které podstoupili odpůrcem doporučené očkování. Napadené mimořádné opatření z důvodu ***umožnění neoprávněného nakládání s osobními údaji navrhovatele*** soukromými osobami (pořadatelé či provozovatelé vyjmenovaných činností) **je v rozporu s**

NAŘÍZENÍM EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), **které nese zkratku GDPR.**

- 106) Navrhovatel odkazuje odůvodnění odpůrce v předchozím Mimořádném opatření ze dne 05. 11. 2021 uvádí toto: „**Evidence osobních údajů, která se nařizuje, je tak vedena v minimálním rozsahu a uchovává se pouze po dobu 30 dnů ode dne konání dané aktivity.** Dochází tak k naplnění zásad minimalizace údajů a omezení uložení v souladu s *čl. 5 odst. 1 písm. c) a e) GDPR*. Účelem zpracování je disponovat údaji o osobách, které se v rámci dané aktivity setkaly, pro potřebu epidemiologického šetření orgánu ochrany veřejného zdraví ve smyslu § 62a zákona č. 258/2000 Sb., a to konkrétně pro účely tzv. trasování tedy hledání kontaktů osob nakažených onemocněním covid-19.“ Bližší strana 18, řádek 13 až 19 odůvodnění.
- 107) Podle navrhovatele je třeba sdělit, že zpracování osobních údajů odpůrcem (orgány ochrany veřejného zdraví) a ostatními osobami na základě dokladu vycházející z právně neúčinného Nařízení Evropského parlamentu Rady EU č. 2021/953 a 2021/954, a to při zpracování osobních údajů o zdravotním stavu navrhovatele v České republice podle práva České republiky.
- 108) Navrhovatel upozorňuje na to, že Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953 v čl. 10, bod 1 stanoví toto. „Pro účely tohoto nařízení se osobní údaje obsažené v certifikátech vydaných podle tohoto nařízení zpracovávají pouze pro účely přístupu k informacím uvedeným v certifikátu a jejich ověření, aby se usnadnil výkon práva na volný pohyb v Unii během pandemie COVID-19. Po uplynutí doby použitelnosti tohoto nařízení nesmí být prováděno žádné další zpracování osobních údajů.
- 109) Navrhovatel upozorňuje na to, že odpůrce *mylně tvrdí, že může zpracovávat osobní údaje v souladu s GDPR, kdy opomíjí čl. 2 písm. a) uvedeného právního aktu EU.* Tedy výkon činností odpůrce (jako orgánu ochrany veřejného zdraví) při vydání napadeného mimořádného opatření ani osob aplikující napadené mimořádné opatření nepatří působnosti práva EU, proto se na něj aplikace GDPR nepoužije. Navrhovatel upozorňuje, že odpůrce opomněl tu skutečnost, že se jedná podle čl. 4 bod 1 Smlouvy o EU, zcela jistě o výlučnou pravomoc členských států. V tomto případě podle přesvědčení navrhovatele je výlučnou pravomocí členského státu, a to o ochrana zdraví obyvatel členského státu.
- 110) Odpůrce se rozhodl, že bude lhát o sterilizační imunitě (bezinfekčnosti) v napadeném mimořádném opatření. Neboť, přeci vylhané důvody odůvodnění jsou pravdivé, a

pokud je soud je zruší napadené mimořádné opatření a upozorní na nedostatek řádného odůvodnění. Pak odpůrce začne doplňovat bez ohledu na pravdivost či nepravdivost, tak aby se jelo dál hlava nehlava očkovat, až se budou očkovat i novorozenci. Určitě se potvrzuje to, že nyní *odpůrce tlačí na očkování dětí ve věku 5 až 11 let.*

Rizikem přeci může být každý, kdy ochrana je důležitá i když si ji obyvatelstvo nepřeje, ale raději se podvolí nátlaku odpůrce.

- 111) Odpůrce si aplikuje zákon o ochraně veřejného zdraví i pandemický zákon tak, aby mu sloužily k prosazení omezování lidských práv z důvodů, které nejsou primárně zaměřeny na ochranu veřejného zdraví. Tyto zákony jsou vykládány s důrazem na moc odpůrce **odnímat a rušit základní lidská práva podle úvahy neúředních osob.** Odpůrce nehledí na ochranu základních práv a svobod a s důrazem na zásadu, že povinné minimalizace zásahů do základních lidských práv, pokud je to nezbytně nutné. Toto však u napadeného opatření chybí, neboť nezbytně nutná aplikace opatření na základní práva navrhovatele a ostatních osob v obdobném postavení, **není založena na pravdivých tvrzeních a důkazech a lékařsky podloženém postupu.**

Existuje podle přesvědčení navrhovatele reálné riziko zásadních zdravotních komplikací či smrti osob podstupujících vakcinací, kterou odpůrce až do 14. 12. 2021 tajil před navrhovatelem a dále osobními občany ČR.

- 112) Navrhovatel upozorňuje na to, že podle jeho informací vždy v minulosti, *pokud se vyskytlo u jakékoli léčivé látky riziko úmrtí, tak nebylo nikdy povolena další distribuce léčivého přípravku a byla léčivé přípravky staženy z oběhu mezi obyvatelstvem.* Nyní však odpůrce tuto informaci má a jsou popsány případy úmrtí po vakcinaci, ale podle přesvědčení navrhovatele odpůrce nečiní ničeho k tomu, aby odvrátil takové nebezpečí.
- 113) Navrhovatel má důvodnou pochybnost o tom, že odpůrcem zmíněné lhůty fikce příčinných následku po povinném očkování, jsou objektivně podloženými fakty nastavené. Tedy konkrétně je zde pochybnost navrhovatele ohledně stanovení minimálních lhůt příčinné souvislosti s následky u osob po vakcinaci, které neodpovídají skutečnosti. **Ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 483/2021 Sb., o následcích povinného očkování není specifikováno vůbec, zda se jedná o následek na zdraví po první, druhé či třetí dávce.**

- 114) Za této situace si dovoluje navrhovatel upozornit na to, že před vydáním vyhlášky by měl odpůrce mít k dispozici **kladné doporučení Národní imunizační komise k zavedení povinného očkování**, a to dle § 80 odst. 1 písm. e) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Což však odpůrce podle přesvědčení navrhovatel nemá k dispozici, když řada členů se negativní vyjádřila proti povinnému očkování. Viz třeba sdělení profesora Chlábka do médií.
- 115) Judikatura Nejvyššího správního soudu vnímá proporcionalitu dvěma způsoby – v jejím užším a širším smyslu. Proporcionalitou v širším smyslu Nejvyšší správní soud chápe obecnou přiměřenost právní regulace. Mezi základní atributy právního státu patří přiměřenost práva, a z tohoto důvodu je úkolem mimo jiné právě i soudní moci přispívat svojí rozhodovací činností k rozumnému uspořádání společenských vztahů. Soud se proto v rámci přezkumu souladu opatření obecné povahy se zákonem věnuje též otázkám, zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (kritérium vhodnosti), zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným legislativním prostředkem (kritérium potřebnosti), zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů); v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu) [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98].
- 116) Navrhovatel musí upozornit, že sledovaný cíl je v příkrém rozporu s důvody přijetí mimořádného opatření. **Respektive prostředky volené napadeným mimořádným opatřením nezlepšují situaci, ale naopak zhoršují.** Kdy, tohoto je si odpůrce vědom a úmyslně toto přehlíží. Odpůrce vyloučil u některých osob v obdobném postavení jako má *navrhovatel možnost použití testů k prokazování bezinfekčnosti, aby zvýšil nátlak na očkování u osob, které očkování odmítají podstoupit.*
- 117) Cílem **odpůrce není zamezení dalšímu šíření onemocnění, jak tvrdí návštěví výrokové části napadeného opatření, ale prosadit vydíráním navrhovatele** a dalších obyvatel k donucení podstoupit dobrovolné očkování. Sám odpůrce a dále jednotlivými ministři vlády ČR se vyjádřili, že nutné zvýšit tlak na neočkované. Kdy, dokonce předseda vlády Ing. Andrej Babiš si pochvaloval na svém twitterovém účtu, jak se zvedl zájem o očkování. A odpůrce spustil brutální očkovací kampaň, kde pravděpodobně zpracovává osobní údaje osob nemocných osob, a to za účelem vyděšení obyvatelstva včetně navrhovatele.

- 118) Skutečným cílem odpůrce při vydání napadeného mimořádného opatření je prosazení zvýšení tlaku na neočkované osoby **a dosažení proočkování obyvatelstva na míru, kterou si odpůrce určil**, jako cíl k dosažení kolektivní imunity.
- Je pravděpodobné, že cíle proočkování obyvatelstva stanovila mimo úřední záznam Evropská komise či Evropská rada, a to bez ohledu na zdravotní rizika na zdraví obyvatelstva ČR a dalších států EU. Viz odkaz na stránky Evropské unie https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/safe-covid-19-vaccines-europeans_cs
- 119) Navrhovatel odkazuje na sdělení Evropské komise: „Evropská komise vede intenzivní jednání, aby vytvořila pro občany EU diverzifikované portfolio očkovacích látek za rozumnou cenu. Doposud byly uzavřeny smlouvy s osmi slibnými výrobci, kteří mají zajistit dodávky více než **4,2 miliardy dávek vakcín**.“ Tedy cca 10 x počet všech obyvatel Evropské unie. Proto je vidět, že Evropská komise nemá pravděpodobně žádný jiný cíl *než nejméně 5 dávkami proočkovat každého obyvatele* pravděpodobně nemá **a v RADĚ EU se vedou pravděpodobně bouřlivě neformální debaty**, jak to celé vnutit občanům Evropské unie **a kolik lockdownů bude ještě třeba asi udělat, než zlomí odpor obyvatelstva úplně.**
- 120) Kdy, toto je podle přesvědčení navrhovatele a dále drtivé části odborné veřejnosti, je z lékařského hlediska nesmysl, neboť kolektivní imunita u virového onemocnění není možná. Sám odpůrce jen chce, aby nebyly u osob těžké průběhy onemocnění COVID 19 a nebyla nutná intenzivní nemocniční péče, zabraňují úmrtím v souvislosti s tímto onemocněním.
- 121) Tedy důvody a cíle napadeného mimořádného opatření jsou založeny na porušení základních lidských práv odpůrcem vůči navrhovateli a ostatním osobám v obdobném postavení. Podle přesvědčení navrhovatele lze nezákonnost spatřovat ve zneužívání státní moci k prosazení očkování prostřednictvím napadených mimořádných opatření, a to při nerespektování výhrady svědomí navrhovatele a zcela jistě další osob obdobně smýšlejících.
- 122) Navrhovatel si dovoluje upozornit na čl. 2 bod 6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953, který stanoví toto: „testem na protilátky“ laboratorní test, jehož cílem je zjistit, zda si daná osoba vytvořila proti SARS-CoV-2 protilátky, **což znamená, že držitel byl SARS-CoV-2 vystaven a vytvořil si protilátky bez ohledu na to, zda se u této osoby projeví příznaky onemocnění;**“ navrhovatel **upozorňuje**, že tento postup se v uvedeném Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953, pak nijak neprojevuje a dále ani v napadeném mimořádném

opatření. Je tedy legitimní otázka navrhovatele, proč uvedené Nařízení pojednává o „testu na protilátky“, který však není jednou z variant COVIDPASSU EU?

123) Navrhovatel upozorňuje na toto sdělení na oficiálních stránkách Evropské unie: „Právo EU se vztahuje na používání digitálního certifikátu EU COVID k usnadnění bezpečného volného pohybu v rámci EU.

Členské státy však mohou COVID certifikáty využít pro domácí účely, jako je vstup na akce nebo do určitých prostor. **Tato možnost, ale není na úrovni EU regulována.**

V případě, že členský stát přijme systém certifikátů COVID pro domácí účely, měl by zajistit, aby byl v tomto ohledu plně akceptován také digitální certifikát EU COVID-19. Cílem je zajistit, aby lidé, kteří cestují do jiného členského státu, nemuseli žádat o vydání dodatečného vnitrostátního certifikátu.“ Blíže navrhovatel odkazuje na

https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/safe-covid-19-vaccines-europeans/eu-digital-covid-certificate_cs

Zde je vidět pravý důvod vydání EU COVID, a to dát nástroj členským státům k utlačování obyvatelstva, které se nechce podvolit nátlaku na vakcinaci.

124) Nezákonost a svévoli napadeného mimořádného patření lze shrnout podle navrhovatele do těchto důvodů:

- i) úmyslné vydírání navrhovatele odpůrcem skrze odnětí základních lidských práv, které má za cíl donutit jej se očkovat, aniž nabízí jinou možnost ochrany navrhovatele
- ii) úmyslné zvyšování zdravotního rizika pro testovaného neočkovaného navrhovatele, prostřednictvím umožnění netestovaným preferovaným osobám odpůrcem k šíření onemocnění, proti němuž odpůrce přijal napadené mimořádné opatření
- iii) ukládání podmínky prokázání bezinfekčnosti na základě dokumentu (COVIDPASS EU), který není možné vyžadovat po navrhovateli, a to při návštěvě odpůrcem vyjmenovaných míst
- iv) úmyslné tvrzení bezinfekčnosti za situace, kdy odpůrce ví, že se jedná o epidemiologické riziko, které úmyslně nechce konkrétně specifikovat
- v) úmyslné nezjišťování manifestnosti onemocnění – tedy poměru klinicky se projevujících se případů k celkovému počtu infikovaných jedinců
- vi) úmyslné přenesení neexistující pravomoci orgánů ochrany veřejného zdraví na jiné osoby, a to za účelem kontrolování bezinfekčnosti navrhovatele podle (COVIDPASS EU), který není povinen navrhovatel předkládat žádné osobě mimo působnost

Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/954 a Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953

- vii) úmyslné umožnění protiprávního zpracování osobních údajů navrhovatele ze strany orgánů ochrany veřejného zdraví a dále osobami vyjmenovanými v napadeném mimořádném opatření
- viii) úmyslné vydání napadeného mimořádného opatření k prokazování neexistující bezinfekčnosti, která nemá oporu v právu České republiky, a tedy je založena na chybějícím zákonném zmocnění pro odpůrce, respektive zákonné úpravy bezinfekčnosti v zákoně č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů a dále v zákoně č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví
- ix) úmyslné tvrzení závaznosti Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/954 a Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953, a to v situaci, kdy odpůrce jeho část úmyslně neaplikuje
- x) neaplikovatelnosti Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/954 a Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953, a to z důvodu jeho rozporu se Smlouvou o EU, Smlouvou o fungování EU a dále Listinou základních práv Evropské unie, a to na území ČR ve vnitrostátních věcech
- xi) pravděpodobně úmyslné tajezení závažných následků na zdraví způsobené vakcinací a v některých případech i riziko úmrtí osob podstupující vakcinaci
- xii) pravděpodobně úmyslné nastavení časové lhůty příčinné souvislosti ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 483/2021 Sb., o následcích povinného očkování, pak v bodě 11 přílohy covid 19, a to tak, aby bylo zamezeno možnému řádnému vyplacení újmy na zdraví všem postiženým osobám, u nichž s projeví později, než je kvalifikováno časově odpůrcem
- xiii) pravděpodobně úmyslné nastavení jen některých závažných vedlejších následků (diagnóz) jako příčinné souvislosti po očkování u osob podstupující vakcinaci, a to ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 483/2021 Sb., o následcích povinného očkování, pak v bodě 11 přílohy covid 19 bylo nastaveno tak, aby bylo zamezeno možnému řádnému vyplacení újmy na zdraví postiženým osobám, kdy některé následky jsou úmyslně nezařazeny, oproti vedlejšími účinků kvalifikovanými výrobcí vakcín
- xiv) pravděpodobně úmyslné neuznávání protilátek *na základě zkreslených vědeckých výzkumů a zatajování skutečného stavu osob končící s těžkým průběhem COVID 19 na JIP či zemřelých na toto onemocnění*, po prodělané nemoci COVID 19 (déle než 180 po PCR pozitivním testu nebo bez něj a se zjištěnými protilátkami), kdy

tyto osoby mají zjištěny protilátky proti COVID 19 na základě sérologického vyšetření v krvi konkrétní osoby

- xv) pravděpodobně byla zcela úmyslně zanedbána péče v rámci přednemocničního stavu pacientů, **kteří nemuseli a nemusí být hospitalizováni v nemocnici**, pokud by se jim dostalo řádného klinického vyšetření ze strany praktických lékařů či odborných ambulantních specialistů, a dále navazující adekvátní léčby, včetně mononukleárních protilátek nebo příslušných vhodných antivirotik
- xvi) zanedbání lékařského dohledu na osobami nakaženými onemocněním a systémová ne specifikace účinné přednemocniční léčby
- xvii) nelze vyloučit podle přesvědčení navrhovatele, že účelem protlačování úmyslné (zlovolné) vakcinace osob s přirozenou imunitou proti COVID 19 odpůrcem, je přímo podporované a instruované ze strany EK a pravděpodobně i RADOU EU
- xviii) nelze podle navrhovatele s jistotou vyloučit (ignorování přirozené imunity pro prodělání COVID 19), *že odpůrce nejedná takto na základě neformální dohody s Evropskou komisí za účelem vyzkoušení experimentálních vakcín na obyvatelstvu ČR, pro navrhovatele neznámé důvody, které zcela jistě podle přesvědčení navrhovatele nemají jen zdravotní opodstatnění*
- xix) navrhovatel se domnívá, že vláda ČR a odpůrce jedná podle pokynu Evropské komise na základě nátlaku, aby bylo v ČR prosazeno povinné očkování, jak předsedkyně Evropské komise žádá v celé Evropské unii
- xx) odpůrce úmyslně nečiní ani jemu spřízněné autority **posouzení protekčního efektu** –*zjišťování ochranného účinku očkovací látky před klinickým onemocněním, podle druhu očkovací látky*. Tedy odpůrce úmyslně neuvádí, jak sleduje nemocnost očkovaných s nenačkovaných osob exponovaných infekcí. Kolik osob v procentech po očkování při následné přirozené expozici onemocní, pak v žádném napadeném mimořádném opatření odpůrce nevedl.

Důkazy:

- t) výslech Ing. Andreje Babiše, bývalého předsedy Vlády ČR a nyní poslance Sněmovny Parlamentu České republiky, a to k neformálním informacím ohledně očkování a bezpečnosti vakcín proti COVID 19, probíraných na RADĚ EU
- u) doporučení Národní imunizační komise k zavedení povinného očkování proti onemocnění COVID 19 na území České republiky – toto, nechť soud vyžádá od odpůrce
- v) podklady pro vydání vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 483/2021 Sb., o následcích povinného očkování, pak v bodě 11 přílohy covid 19, které osvědčí

právě okruh vedlejších účinků a dále časovou osu fikce příčinné souvislosti, nechť si soud vyžádá od odpůrce

- w) Sdělení odpůrce zveřejněné ve Sbírce zákonů, kterým Ministerstvo zdravotnictví stanovilo a zveřejnilo antigenní složení očkovacích látek pro zvláštní očkování proti onemocnění na COVID 19 – toto, nechť soud vyžádá od odpůrce, neboť nebylo toto sdělení zatím zveřejněno ve Sbírce zákonů
- x) všechny dokumenty, které měl zástupce České republiky k dispozici při projednání návrhu Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953 a č. 2021/954 – Tyto, nechť si soud vyžádá od Vlády České republiky, neboť je navrhovatel nemá k dispozici.
- y) všechny dokumenty, které měl zástupce České republiky k dispozici při projednání návrhu Doporučení Rady EU č. 2020/1475 Tyto, nechť si soud vyžádá od Vlády České republiky, neboť je navrhovatel nemá k dispozici
- z) všechna usnesení Evropského parlamentu vydaná k projednání návrhu Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953 a č. 2021/954, která dosud nebyla zveřejněna ve Věstníku Evropské unie-tyto, nechť si soud vyžádá od Vlády České republiky nebo Evropského parlamentu, neboť je navrhovatel nemá k dispozici.
- za) Postoj Evropského parlamentu ze dne 9. června 2021 k projednání návrhu Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953 a č. 2021/954
- zb) všechna rozhodnutí Rady EU ze dne 09. 06. 2021 a dále i ta přechází od ledna 2020 týkající se problematiky následně upravené Nařízením Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953 a č. 2021/954- tyto, nechť si soud vyžádá od Vlády České republiky nebo od Rady EU, neboť je navrhovatel nemá k dispozici.
- zc) sdělení Evropského parlamentu a Rady EU k tomu, zda podmínky bezinfekčnosti upravené Nařízením Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953 a č. 2021/954, platí závazně i pro členské státy na území jednotlivých států mimo působnost označených nařízení-Toto, nechť si soud vyžádá od Evropského parlamentu a dále od Rady EU, neboť je navrhovatel nemá k dispozici.
- zd) sdělení Evropského parlamentu a Rady EU k tomu, proč je uvedeno v definici prokazování zdravotní bezpečnosti toto: „testem na protilátky“ laboratorní test, jehož cílem je zjistit, zda si daná osoba vytvořila proti SARS-CoV-2 protilátky, což znamená, že držitel byl SARS-CoV-2 vystaven a vytvořil si protilátky bez ohledu na to, zda se u této osoby projeví příznaky onemocnění;“ Toto, nechť

si soud vyžádá od Evropského parlamentu a dále od Rady EU, neboť je návrhovař nemá k dispozici.

- ze) výslech zástupce České republiky v Radě EU k tomu, zda bylo předmětem jednání Rady EU závazně stanovit podmínky bezinfekčnosti právním aktem EU, kterým bude nadřazen právu jednotlivých států. Soud, nechť vyzve Vládu České republiky, aby označila zástupce České republiky, který byl takovému jednání účasten a na základě označení této osoby, pak tuto osobu pozve k výslechu u Nejvyššího správního soudu v řízení o zrušení napadeného mimořádného opatření
 - zf) protokol o jednání ve věci sp. zn. 8 Ao 22/2021 vedeného u Nejvyššího správního soudu, kde je zachyceno vyjádření zástupce odpůrce o tom, že podmínky bezinfekčnosti jsou stanoveny na základě Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953
 - zg) všechna vyjádření odpůrce ve věci sp. zn. 8 Ao 22/2021 vedeného u Nejvyššího správního soudu
 - zh) Kopie všech smluv (včetně příloh) uzavřenými mezi Evropskou komisí a výrobcí vakcín proti COVID 19, kdy se jedná o tyto výrobce: BioNTech/Pfizer, Moderna, AstraZeneca a Janssen Pharmaceutica NV.
 - zi) Zpráva Evropské komise adresovaná Evropskému parlamentu, a to podle čl. 16 bod 1 písm. b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953.
 - hj) sdělení Evropské komise a Evropského parlamentu, zda existuje v právu EU pojem bezinfekčnost s odkazem na konkrétní právní akt orgánů EU - tímto důkazem chce návrhovař vyvrátit odkaz odpůrce na akty EU, z nichž vycházel při vydání napadeného mimořádného opatření– tyto informace, nechť si soud vyžádá od EK a EP
- 125) Důkazy pod body (t) a (y) – (ze) tohoto podání hodlá návrhovař osvědčit to, že je zde neaplikovatelnost prokazování bezinfekčnosti na základě COVIDPASSU EU, z důvodu nepůsobnosti právních aktů EU (certifikáty a jejich uznávání v EU) na pozici návrhovaře v situaci, kdy vstupuje do míst s prokazováním bezinfekčnosti podle napadeného mimořádného opatření. A dále chce tímto návrhovař prokázat, že odpůrce neoprávněně nutí návrhovaře k tomu, aby předkládal osobám osobní údaje ke zpracování, a to za účelem sledovaným odpůrcem.
- 126) Důkazy pod body (zf) – (zi) tohoto podání hodlá návrhovař osvědčit to, že Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953 a č. 2021/954, jsou vydány v rozporu se Smlouvou o EU Smlouvou o fungování EU a LZPEU, neboť diskriminují osoby s

protilátkami (přírozenou imunitou po prodělání nemoci) a oba orgány Evropské unie si byly a jsou toho jednání vědomy.

- 127) Důkazy pod bodem (zi) tohoto podání hodlá navrhovatel osvědčit to, že odpůrce věděl, že jedná na základě neexistující podmínky stanovení bezinfekčnosti na základě Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953.
- 128) Navrhovatel dále odkazuje v tomto svém tvrzení na čl. 3, bod 1 Smlouvy o EU, který stanoví mimo jiné toto: „Bojuje proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, podporuje sociální spravedlnost a ochranu, rovnost žen a mužů, mezigenerační solidaritu a ochranu práv dítěte.“ Zde přímo podporuje sociální vyloučení navrhovatel neočkovaného po prodělání nemoci a diskriminuje jej ve volném pohybu v rámci EU.
- 129) Navrhovatel dále odkazuje v tomto svém tvrzení na čl. 2 Smlouvy o EU, který stanoví toto: „Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin. Tyto hodnoty jsou společné členským státům ve společnosti vyznačující se pluralismem, nepřipustností diskriminace, tolerancí, spravedlností, solidaritou a rovností žen a mužů.“ *Zde přímo podporuje potlačování úcty navrhovateli v postavení neočkovaného po prodělání nemoci a nijak nezasáhne proti neúctě k právu navrhovatele nenechat se očkovat v rámci deklarované dobrovolnosti a diskriminaci ze strany odpůrce, respektive České republiky pro porušení pravidel právního státu podle pravidel o dodržování právního státu.*
- 130) Navrhovatel dále v tomto svém tvrzení odkazuje na čl. 6 Smlouvy o EU, který stanoví toto: „Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v **Listině základních práv Evropské unie** ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, **jež má stejnou právní sílu jako Smlouvy.**“
- 131) Bylo tedy ze strany orgánů EU překročeno toto: „Podle zásady proporcionality nepřekročí obsah ani forma činnosti Unie rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv.“, které je obsaženo v čl. 4 Smlouvy o EU.
- 132) Navrhovatel je přesvědčen o tom, že **Nařízení** Evropského parlamentu a Rady EU č. 2021/953 a č. 2021/954 jsou v rozporu se Smlouvou o EU, Smlouvou o fungování EU a dále Listinou základních práv Evropské unie, což vede k jejich aplikační neúčinnosti v rámci Evropské unie.
- 133) Navrhovatel žádá Nejvyšší správní soud, aby pokud shledá nezákonný postup odpůrce toto promítl do svého odůvodnění rozsudku. Navrhovatel toto žádá z toho důvodu, že odpůrce při uplatnění náhrady újmy způsobené nesprávným úředním postupem tvrdí, že Nejvyšší správní soud toto ve svém rozsudku č. j. č. j. 6 Ao 7/2021-126 neuvádí, jako důvod pro zrušení. Proto odpůrce nemůže navrhovateli

vyplatit náhradu újmy za svůj nesprávný úřední postup, protože v ve shora označeném rozsudku **je uveden důvod zrušení nepřezkoumatelnost MOP**. Zrušení napadeného opatření totiž není pokryto tím, že by se jednalo o rozhodnutí, které bylo nezákonně vydáno. Navrhovatel odkazuje na vyrozumění o posouzení žádosti odpůrcem č. j. MZDR 29592/2021-3/PRO ze dne 05. 01. 2022

Důkaz:

hk) vyrozumění o posouzení žádosti č. j. MZDR 29592/2021-3/PRO ze dne 05. 01. 2022

- 134) Podle § 101d odst. 2 s.ř.s. soud opatření obecné povahy zruší dnem, který v rozsudku určí. K tomuto dni toto ani jiné ustanovení nic bližšího neříká. Může se tedy jednat jak o den, který nastane v budoucnu po právní moci rozsudku rušícího opatření obecné povahy, tak i o den, který nabytí právní moci předchází. S ohledem na absenci jiné úpravy může jít i o den předcházející podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, nebo dokonce o den účinnosti rušeného opatření obecné povahy, čímž by došlo k jeho zrušení ex tunc. Ke stejnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 3 As 157/2016-63 ze dne 21. června 2017. Zabýval se také související otázkou, a sice zda tomuto výkladu nebrání § 101d odst. 4 s.ř.s., podle nějž práva a povinnosti z právních vztah vzniklých před zrušením opatření obecné povahy nebo jeho části zůstávají nedotčena. Dospěl přitom k závěru, že nikoli. Při zrušení opatření obecné povahy (jeho části) k datu předcházejícímu právní moci zrušujícího rozsudku nepozbývá bez dalšího platnosti žádná rozhodnutí, které bylo na základě tohoto opatření obecné povahy vydáno. K jeho zrušení se přihlíží pouze v navazujícím řízení o správní žalobě podané současně s incidenčním návrhem, případně v řízeních o správních žalobách proti jiným rozhodnutím vydaným na základ zrušeného opatření obecné povahy. Navrhovatel z uvedených důvodů navrhuje zrušení Napadených mimořádných opatření zpětně až k okamžiku nabytí jejich účinnosti.

V.

Návrhový petit

Navrhovatel navrhuje, aby soud vydal rozhodnutí tohoto znění:

- I. Mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 14601/2021-34/MIN/KAN ze dne 29. 12. 2021 ve znění mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 1518/2022-1/MIN/KAN ze dne 14. 01. 2022, se ruší k okamžiku nabytí jeho účinnosti.

in eventum v případě zrušení mimořádného opatření před rozhodnutím soudu

- II. Mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 14601/2021-34/MIN/KAN ze dne 29. 12. 2021 ve znění mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 1518/2022-1/MIN/KAN ze dne 14. 01. 2022 bylo nezákonně vydáno pro nenaplnění podmínek pro jeho vydání, a to k okamžiku nabytí jeho účinnosti.
- III. Odpůrce je povinen nahradit navrhovateli náklady řízení v plné výši, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Mgr. Libor Hlavsa, advokát